

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Yayın Organıdır.

Cilt : 20, Sayı : 231, Nisan 1979

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72).

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter :
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişiği)

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL
Abone ücreti : Yıllık 150 TL. - Yurt dışı 180 TL.
Telefon : 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Cilt : Oğuz Mücellithanesi

Sevgili Okuyucular

«SOVYET RUSYA RUHU ARIYOR» isimli ve Sovyet Bilim adamlarının parapsikoloji, telkin-bilim, ipnoz ve ufo'lar hakkında kaleme aldıkları en yeni bilgileri içeren bu eseri sunmakla sevinçliyiz. Eğer kâğıt sıkıntımız azalır (!) Ruh ve Madde Yayınları olarak, basılmaya hazır, hiç biri ülkemizde yayınlanmamış bir düzine kitabı sizlere sunmak arzusunda yız.

Bu sayımızda «Zaman Yolculuğu»na genel olarak temas eden uzun bir makale sunuyoruz. Makaledeki fikirleri eleştirmenizi istiyor ve geçmiş ve geleceğe yolculuğun spiritik-parapsikolojik açıdan da oluşum imkânlarını incelemenizi rica ediyoruz. Sonuçlarınızı bize yazarsanız, tüm okurlarımıza yayınlayarak duyurmak istiyoruz.

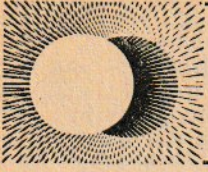
«Her Ay Bir Tartışma» adı altında incelemeli - eleştiri yazılarınızı lütfen yazınız. Daha aktif ve şuurlu olmak için, ilgi duyduğunuz konular üzerinde inceleme - araştırma ve eleştiri yapmanız şarttır ve doğaldır.

Eldeki imkânları kullanarak daha geniş ve organik bir ilişki içinde olmamızda, gelişim ve evrim bakımından çok yarar vardır. Ruh ve Madde, sadece Metapsişik Araştırmalar Derneği'nin fikir, bilgi ve kanaatlerini yansıtan bir organ değildir. Evrim ve Gelişimle ilgili insana ait hertürlü olgular hepimizin müşterek malıdır ve ondan yararlanmalı yız.

İşte bu bakımdan Derginiz'le daha sıkı bir ilişki içine girmenizi istiyoruz. Birbirimize vereceğimiz çok kıymetli bilgiler her halde mevcuttur.

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

REALİTE

ERGÜN ARIKDAL

Tekâmülcü Ruhçuluk Açısından K A D E R

Kader, canlı olan bizleri ve canlı olmayanları kapsayan, geçmişe ve geleceğe yönelik, bir çeşit kehanettir. Kader, fizik ve psişik planlarda olmak üzere iki ayrı plânda gelişir. Fiziksel bir ortam içinde yaşamakta olduğumuz için bizi çepe çevre sarmış bulunan fizik kader planının genellikle farkında olmayız. Şöyle ki:

Fizik bedenimizi oluşturan bütün kimyasal ünitelerin, hücrelerimizdeki DNA'nın, genlerin durumlarını gözönüne aldığımızda, daha doğarken belirli bir fizik kaderin (kararlaştırılmış belirli bir kombinezonun) bulunduğu ortaya çıkar. Besbelli ki bedenimizin fizyolojik, psikolojik özellikleriyle karşı karşıya bulunuyoruz. Bunlarla birlikte doğuyoruz. Ve onlarla yaşamak zorunluluğunda bulunuyoruz. Bunların pek çoğunu ya da bir kısmını beğenmediğimiz halde onlarla birlikte yaşamak zorunluluğunda olduğumuzu da kabul ederiz. Dolayısıyla organik yapı bakımından belirli bir sınır içinde bulunuyoruz.

Bundan başka beden gelişimi sırasında, bir bebek, kendisiyle etrafı arasındaki birlikten çıkıp düaliteye bağlandığı (ben-sen) vakit, etrafında bulunanlarla bir kısıtlama içinde bulunduğunu görür. Aile ve toplum içindeki fertler arasındaki koşullar bir takım kısıtlamalar getirir. Toplum ve tabiat yasaları kendisini bir takım kısıtlamalara uğratar. Bütün bunlar kişilerin fizik plândaki mukadderleri olmaktadır.

Kısaca, insan fizik varlığı itibarıyla kademe kademe (ki bu dünyanın fiziki yapısından başlar, öteki gezegenlerin ve yıldızların

dünyamız üzerindeki etkilerine kadar) kader çemberleri içindedir. Dünya gezegeni üzerinde yaşamak durumunda olan canlılar, buranın fiziksel kanunlarına uymak zorundadır. Demek ki, fizik bedenimiz, davranışlarımız, beynimizin faaliyeti gene fiziksel bir takım maddelere ve şartlara bağlıdır. O halde pekâlâ bu hâlimizle fiziksel bir kaderin içindeyiz.

Psişik kadere geçmeden önce beşerî ilişkilerimize bir gözatalım: Birbirimizin yaşam sınırları içerisine giremiyoruz. Birimizin hürriyetinin bittiği yerde diğèrininki başlıyor. O halde toplum olarak ta belirli koşullarda, belirli eylemleri yapmak gibi bir zorunluluk bir bağımlılık içerisindedir.

Buraya kadar insanı gözlerimizle inceledik. Biraz da bilimin ileri adımlarının belirlediği olanaklardan biri olan Kirlian Cihazı ile insanı inceleyelim: O zaman insanın yeni bir âlem olarak karşımızda bulunduğunu görürüz. İki kişi ellerini yanyana koyuyor. İradî olarak birisi öfkeleniyor. Ve her ikisi de Kirlian Cihazının ekranı karşısında bulunuyorlar. Öfkelenen kimsenin parmakları uçlarından çok belirgin şerareler çıkmaya başlıyor. Karşısındaki ele yansıyor. Ve çok geçmeden huzursuzluk başlıyor. Halbuki arada fiziksel bir etkileşme bulunmamaktadır. Yani burada fizik planın dışında birşeyler, bir etkileşim olmaktadır. Demek ki, bu şekilde, fizik ötesi (para-normal) sahada da insanlar arasında bir etkileşim olmaktadır. Yani bu alanda da bizim davranış ve düşüncelerimiz etrafımızdakilere bağlı olmaktadır. İnsanların birbirlerine etkileri görülmeyen kuşaklar hâlinde de devam etmek-

tedir. Dolayısıyla sınırsız bir hürriyetten söz etmek de bu bakımdan kısır bir iddia olacaktır. Bu şekilde fizik plandan psişik plana doğru gittikçe birçok kader çemberleri içinde bulunduğumuzu, hürriyet bakımından gitgide sıkıştığımızı anlamış oluyoruz.

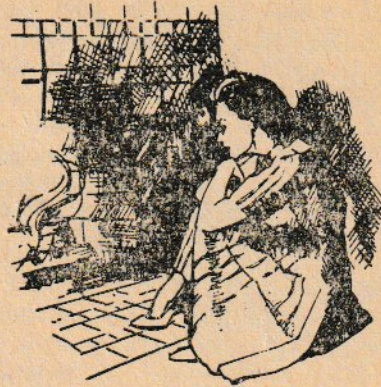
Psişik, ve spiritik alanlara geçtiğimizde mukadderat kavramının çok değişik bir tarzda karşımıza çıktığını görürüz. Çünkü, spiritik bilgide, ruhsal varlıkların fizik planlarla ilişki kurduğu, ve orada kendilerine ait bazı bilgilerin uygulamalarının yapıldığı sözkonusudur. Her varlık evrimleriyle ilgili gereksinmelere birer cevap bulmak, bilgisini tamamlamak, cahilliğini gidermek, ve bir takım evrensel meselelerin şuuruna varmak hususunda da kendisini yükümlü görür ve bu yüzden de evreni dolduran fiziksel ortamlara doğar.

Bunlardan sadece dünya gezegenini ele alacak olursak: İnsan yeryüzüne gelirken belirli bir maksatla gelir. **'Belirli bir maksatla gelmek'** belirli bir kaderle gelmek, demektir. Bu kader, geleceğe yönelik bir kehanet olarak belirli bir noktaya ulaşmaktır. Bu, ferdin kendi evrimiyle ilgili evrimsel gereksinmesidir. İşte, bize en derinden bağlı ve vazgeçilmesiz, boyun eğilmemesi hemen hemen imkânsız olan bir mukadderat kısıkağı daha...

Ayrıca doğarken, bunlardan başka sorumlulukları da taşıyarak dünyaya geliriz. Yani bir takım zorunlu hareketlerin bir takım zorunlu sonuçlar doğurmasına bağlı kalarak, bazı zorunlu ortam ve faaliyet içinde bulunmak gibi bir yükümlülüğümüz de vardır. Bu geçmiş hayatların (enkarnasyonların) birikmiş olan kaba tortularını boşaltmak, atmak, daha açık ve duru hale gelmek için de bir dünyaya doğuş sözkonusudur. Bu bakımdan da insan bir kaderle yüklüdür. Doğarken dağıtığımızda getirdiğimiz **'Hayat Planı'**mız, yine doğarken heybemizin öteki gözünde getirdiğimiz **telâfi edilmesi gereken bir takım sorunlar** ve yukarıdan beri sıralamaya çalıştığımız faktörler, bu hayatımızın kaderini oluşturmaktadır.

Bireysel Kader'in oluşumunda rolü bulunan başlıca etkenlerden biri de Dünya Okulu'nun eğitim ve öğretim amacına bağlı bilgi, deney ve gelişim kaderidir:

Biliyoruz ki dünya herşeyden evvel bir

evrim okuludur. Onun bir amacı vardır ve bu amaca bağlı bilgiler, deneyler ve bir gelişim kaderi söz konusudur. Ruhsal İdare mekanizmasıyla Uzaysal İdare Mekanizmasının ortaklaşa yüklendikleri bu görev, canlıların tekâmül hedef ve aşamalarını sınırlar. Bu mukadderin dışında hareket gene ona hizmettir. Dünya okulunun yukarıda belirtilen bilgi deney ve gelişimlerinden vazgeçilemez. Bu bilgi deney ve gelişimlerin sınırları dahilinde kalmak şartıyla dünya gezegeninde yaşayan ve yaşayacak varlıklar Ruhsal ve Uzaysal İdare mekanizmalarının ortaklaşa yönetimleri altında evrimlerini sürdürmek kaderiyle karşı karşıyadırlar. Ayrıca bu mukadderin dışında hareket de ONA hizmet olmaktadır. Çünkü böyle bir reaksiyon göstermek suretiyle laboratuarda değişik tepkiler gösteren deney hayvanlarından biri gibi oluyoruz ki, o da o deneye dahildir. Bu Ruhsal ve Uzaysal Yöneticiler'in dünya tekâmül okulunu yönlendiricileri (sevkedişleri) etki-tepkî yasasına göre olaysal ve psikolojik bir amaç kullanılarak yapılmaktadır. Yani Ruhsal ve Uzaysal İdare mekanizmaları bu işi sürekli olaylar meydana getirerek, ve insanları şuuraltlarından etkileyerek yapmaktadırlar. Karşımıza devamlı olarak toplumsal ve doğal olaylar çıkar durur. Bunlar bizleri belirli şekilde düşünmeye, daha doğrusu Dünya Okulu'nun amacına uygun hareket etmeye zorlayan hadiselerdir. İnsanların bir arada sevoıyla, anlayışla, hoşgörü ile yaşamaktan başka çıkar yolları olmadığını anlatmak için yine insanların ken-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

dilerinin neden oldukları bir sürü olaya izin verilmektedir (savaşlar, ayaklanmalar, katliamlar, anarşi vs.). Bunlardan başka insanların şuuraltları (rüyalar kanalıyla)'da etki altında tutulmaktadır. Daha doğrusu genel amaca (plana) yatkın hâle getirilmemize çalışılıyor. Bunun mekanizması tam bilinmemektedir. Rüyalar ile birçok hakikatin bir çok yerde tebliğ edildiği sözkonusudur.

Gerek Uzaysal, gerekse Ruhsal İdare Mekanizmalarının Dünya Okulu ve orada evrim geçirmekte olan canlılarla ilgili olarak bir TEZ'leri bulunmaktadır. Tez, kanıtlanması gereken bilimsel bir önerüdür. Daha doğrusu, bizim yönetim ve gözetimimizi üzerine alan **Muktedir Varlıklar** evrensel çapta bir iddiaya sahipler: Yeryüzü canlılarını, özellikle insanı, belirli yasaları kullanmak, belirli metodları uygulamak suretiyle bir evrim aşamasından diğer bir evrim aşamasına getirmek (çıkartmak)tır. Kime karşıdır bu tez? Herhalde kendilerinin de üzerinde bulunan daha yüksek ve ulu sistemlere karşı...

Her ne kadar dıştan devamlı olarak sı-

nırlanmalar içinde bulunuyormuşuz gibi görünüyorsa da, aslında insanların kendi mukadderleri kendi derin şuuraltlarında gizlidir. Kendi içimizdeki mukadderat ağı dışarıdakilerden daha fazla. Ama besbelli ki bilgisizlik ve egoizmamızdan dolayı bir türlü kendimizden daha güçlü **güdücü bir iradenin** mevcut olması ihtimâlini pek kabul edemiyoruz. Ama yine insanın yapacağı, mukadder olanı dilemekten başka birşey değildir. Çünkü insanın kaderi yaşam planı ile beraber doğuşuyla başlar. Her enkarnasyonunda o hayat devresinin planıyla beraber doğar. İşte bu yüzden insanın en büyük mukadderi kendindedir, diyoruz. Derin şuuraltında bu yazılıdır. Yani astral planda tetkik edip incelediği ve uygulamaya karar verdiği bir takım yaşam şekillerini bilerek, kabul ederek yeryüzüne inmiştir. Yani mukadderini beraberinde getirmiştir. Bu yüzden, «İnsan diler, ama mukadder olanı diler.» Yaptığı her iş kendi evrim planına uygun bir iştir. Mukadder olanı dilemediğimiz zaman ıstırap çekeriz. Yani ıstırapın kaynaklarından biri de budur. (30.1. 1979 Salı Konferansı ÖZETİ).

● S. OSTRANDER ve L. SCHROEDER ●

SOVYET RUSYA RUHU ARIYOR

Sovyet Bilim Adamları, hertürlü baskıya karşın «gerçeği» ifade edebildiler. Bugün SSCB'de paraçikoloji bilimi en kıymetli bir silâh durumundadır. «Gerçek Gizli Okült Savaşı» Doğu-Batı blokları arasında şiddetle sürüyor. Bu eser, size, bunun nedenlerini veriyor.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ. — Fiyatı : 75 TL.

inanılmayan Gerçekler

● Jacques BERGIER

AZOR adaları ve Portekiz arasında 1975 yılında meydana gelen depreme ait uzun bir araştırma yapılmıştır. Bu sonuçlardan bir kısmı topluma bildiri miş bulunmaktadır. Bu depremin gücü, RİCHTER ölçeğinde 7,8 olmuştur. Fakat özellikle onun etkilerinin, üzerinde hissedilmiş olduğu yüzeyin genişliği hatırdta tutulmuştur. Sismoloğ'lar bu hususta şu açıklamayı yapmışlardır : Eğer orada, çok önemli de olsa, bir ada bulunsaydı, hayatta kalamaz, bir kaç saniye içinde, tamamen batardı. O halde, ATLANTİDE kıtası evvelce, benzeri bir felâket o'ayı ile batmış olamaz mı? Atlantid, çeşitli efsânelerin iddia ettiği gibi, tam bu bölgede bulunuyor-du?

ESKİ ZAMANDA NÜKLEER (YENİ DELHİ)

Eski zamanın Hindistan'ı, nükleer silâhlara sahip bulunmalıydı. Bu bilgi, kısa zaman önce keşfedilip çevrilen, fakat yazılışı, en azından, 7000 yıla ulaşan metinlerden meydana çıkarılmış bulunuyordu. Metinler, bulutsuz bir havadaki müthiş patlamalardan, on bin'erce ölüden ve de, ufak ufak parçalara bölünen fillerden bahsetmektedirler. Pasaajlardan biri de, böyle bir gücün, dünyayı mahvetmeye elverişli olacağını belirtmektedir.

Bombay'ın 400 kilometre kuzey-doğusunda, çapı 2500 metre olan ve boş yere, bir deprem hareketiyle veya bir meteorit düşmesiyle açıklanmasına çağrışılan, bir krater bulunduğunu hatırlatalım. Acaba

bu krater, eski zamanın «mutlak bir silâhı» tarafından kazılmış olmasın?

BİLİNMEYEN BİR KUŞ (CEZAYİR)

Cezayir'de, KABYLİE'de bilinmeyen cinsten bir kuş keşfedilmiştir. Ancak on, on iki çift kadar sayılan bu cins kuşlar, TIZIOUZOU'nun yakınındaki bir dağda yaşamaktadırlar. Ağaçkakan kuşunun yakını olan ve kuş uzmanlarının LA SİTTA LEDANTİ diye adlandırdıkları bu kuş, tahıl ve böceklerle beslenir ve yuvasını, koyalıklı ağaçların gövdesinde seçer. Otuz milyon yıl önce Asya'da görülmüş olan İskete kuşu soyundan geldikleri tahayyül edilmektedir. Cinsi, birbiri arkasından Avrupa ve Kuzey Amerika'da yerleşen bir çok alellere bölünmüştür. Bu keşif, bir hayvan cinsinin yaşamasının, deniz çevresinin dışında da mümkün olduğunu isbat etmektedir. Akdeniz havzasındaki kadar değişik bir iklim, özellikle nazik olarak nitelenen bu kuşun korunmasına elverişli olacaktır.

JAPONYA'DA YERİNE GETİRİLMEYEN RANDEVU (TOKYO)

Tokyo'da «Üçüncü tipin karşılaşmaları» ad'ı Amerikan filminin çıkması vesilesiyle, Japonya'lı astronomlardan ve askerî mühendislerden oluşan bir ekip UFO'lara şehrin üzerine iniş yaptırma olanaklarını araştırır. Filimlerdeki gibi, gök yüzüne

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

özellikle güçlendirilmiş ses dalgaları gibi, kırmızı, beyaz ve mavi ışık demetleri gönderirler. Tokyo'nun merkezindeki bir binanın damında gerçekleştirilen operasyon, bir saate yakın bir zaman sürmüştür. Fakat, kimliği bilinmeyen hiçbir uçan cisim randevuya gelmemiştir. Birleşik Devletlerde de bu çeşit girişimler bundan önce de yapılmış ve arz dışındakilerin tepkisini harekete geçirmekte başarı sağlamıştır.

SESSİZ PATLAMA (TAHİTİ)

Sovyetlere ait atomik bir uydunun yere yeni düşmesi, fen dünyasını, bu gün kaydedilen bütün esrarengiz patlamaları özetlemeye sevk etmiştir. En çok hayret uyandıran — ve bununla beraber toplumun hiç bilmediği — 1973 tarihine kadar uzanmaktadır. (Pasifik Okyanusunda, TONGA ve TAHİTİ arasında bulunmakta olan) COOK adalarından, oldukça kalabalık kimse, o zaman, yaklaşık olarak iki dakika süresince, gök yüzündeki «bilinmeyen bir cismin» geçişine tanık olmuşlar ve sonra da cismin patladığını görmüşlerdir. Fakat bu patlama, en ufak bir hareketi çıkarmadan olmuştur.

Amerikan ve İngiliz denizcileri, ilgili bölgelerde devriye'ler gezdirmişler, fakat en ufak bir enkaz bulamamışlardır... Elbette bir UFO'nun patladığı düşünülür. Ama, bu durumda da, ne kimyasal, ne de nükleer olmayan bir enerjinin varolduğuna hükmetmek gerekecektir.

ESKİ ZAMAN ASTRONOTLARI (SAINT - DOMINGUE)

Saint-Domingue adasında, kayaya oymuş çeşitli motifler bulunmuştur. Bunları tarihlemek olanaksızdır. Fakat belli ki on'ar, Kristof Kolomb'un 1496'da, bu toprağın üzerine gelmesinden çok öncedirler.

Bu motiflerin çoğu, bir az safca söy-

lenecek olursa, astronotların tasvirlerini düşündürmektedir.

EN UZAK CİSİM (WASHINGTON)

As'a gözlenmemiş olan en uzak cisim, gezegenimizden 12 milyar ışık yılı uzaktır. Bu, 1973 yılında Amerikan astronotları tarafından keşfolunmuş O H 471 Quasar'ıdır.

Mademki onun ışığı bize ulaşmakta bu kadar çok zaman istemektedir, o halde onun, güneş sistemimizin doğumundan çok önce yayına başlamış olduğunu anlamak gerekir.

Bu çok uzak cismin keşfolunması durumu, EİNSTEIN'in bildirmiş olduğu gibi, evrenin «kendi üzerine kapalı» olduğunu düşünmeye olanak vermektedir. Fakat, bilim adamlarının bu husustaki kanaatleri çok bölünmüş durumdadır.

CİNSİYET VE PSİ GÜÇLERİ (WELLINGTON)

Psi kudretleri hususunda, cinsler arasında eşitlik yoktur. Kadınlar te epati ve durugörüde erkeklerden üstündürler. Buna karşılık erkekler, ön sezgi konusunda üstün durumdadırlar.

HAYALET ROBOT (TOKYO)

Olay 1973'e dayanmaktadır. KOBE'de oturan M. ASANO adlı bir Japon, evine yakın kırdaki bir ırmağın kenarında, oğlunun fotoğrafını çekmişti. Filmli yakadıktan sonra çocuğun yanında bir çeşit robotun bulunduğunu keşfetti. Bu acaip «makine», negatif tabakadan başka yerde meydana çıkmıyordu. Pozitiflerin çekilmelerinde görünmez oluyordu.

Uzmanlar, teknik düzeyde en küçük bir açıklamaya varamadan, bu acaip filmi uzun uzadıya incelediler. Bazıları bu şeyin insan yapısı olmadığını tahmin etmişlerdir. (Nostra : 310 - 311).

**RUH ve MADDE'ye Abonenizi
Yenilemekte Lütfen Gecikmeyiniz**

Çağımızda Ölüm Özleminin Belirtileri

● Yazan : Profesör Joost A.M. Meerloo, MD, Ph D. ●
(New York Psikiyatri Okulu Profesörlerinden.)

İnsan davranışlarında rastladığımız tezatlar ruhumuzda gizli duran kutuplaşmalardan ileri geliyor. İnsanların gözle görülen davranışları gerisinde saklı duran çelişken kuvvetler, İkinci Dünya Savaşının patlak vermesinden az önce birdenbire dikkatimi çekti: Savaş aleyhtarı bir gurubun önderi, asap bozukluğunu gidermek için muayenehaneme gelmişti.

Kendini barışseverlik akımına adanmış bir adamdı. Mükemmel bir teşkilâtçı, sözünü dinletir bir hatip olarak ün salmış, takdir toplamıştı. İnsanlık Ailesi'nin barışa olan ihtiyacını, kendini savunmanın gereksizliğini büyük bir inançla savunurdu. Kendi aile hayatında ise bu adam zorbanın biriydi. Karısına, çocuklarına kızdı mı yumruğunu esirgemiyen, tozu dumana katan bir zorba...

Böyle eşine az rastlanır bir vak'ayı genelleştirmenin yanlış olacağını biliyordum. Yine de, klinik araştırmalarımı ilerletmem için iyi bir başlangıç oldu. Zaten ben de psikiyatristler arasında boy gösteren bir barışseverler teşkilâtına katılmış, son zamanlarda beni bu yola iteliyen saiklerden şüphe eder olmuştum.

Barışçı hareketleri inceliyen psikiyatri uzmanları çok geçmeden bir gerçeğin farkına vardılar: gerçekten barışa tutkun olanların yanısıra bir dolu da içi kuruntulu «barış çığırtkanı» vardı ortada. Bu sonuncular kendi tıksızlıkları içinde bocalayıp, farkında olmadan savaş ve düşmanlık duygularını habire körüklerler. Bilmeyiz ki barış ve silâhsızlanma bazen saldırganlık ve düşmanlığa kapı açabilir.

İkinci Dünya Savaşının patlak vermesi insan ruhunun çeşitli regresyonlarıyla yakından ilgiliydi. Savaşın bir öfke ve nefret fırtınası içinde açığa vurduğu başıbozuk kuv-

vetler psikiyatristleri insan ruhunun gizli yanlarıyla birden burun buruna getirdi.

Orduda bana verilen görevlerden biri de, askerlik görevi yapmayı inançlarıyla bağdaştıramadıklarını iddia edenlerin ne dereceye kadar dürüst, inançlarında ne kadar gözüpek olduklarını araştırmaktı. Çalışmalarım ilerledikçe, insanın göze görünen davranışlarıyla içten emelleri arasında var olduğunu öteden beri bildiğimiz tezat gitgide su yüzüne çıkmaya başladı.

Gerçi bu insanlar arasında bazıları iddialarında samimî idiler. Korkmadan, atak yapmadan, savunmasız, düşmanla yüzleşme gereğine inanmış kimselerdi. Fakat çoğunluğun böyle olmadığı çok geçmeden ortaya çıktı. Bunlar hiç de şiddet kullanmaktan kaçınacak insanlar değildi. Hepsinin içinde, savaş zamanında kendilerinden büyük fedakârlıklar istiyen toplum düzenine karşı kuvvetli bir garaz vardı.

İÇ SIKINTISI VE BARIŞSEVERLİK

Kimi de kendi şiddete yatkın mizacından korkmaktaydı. Zaman zaman kendini açığa vuran bu korku böylesini ne yapıp edip silâha el sürmemeğe zorluyordu. Birçoğu askerlik eğitimi görüp silâhlarla uğraştıktan sonra, dinsel ya da ülküsel sebepler ileri sürüp silâha el değdirmemeğe karar vermişti. Barışsever olmaları aslında kendi iç huzursuzluklarına karşı savunma ihtiyacından ileri gelmişti. İçlerinden biri durup durup düşünde «arkadaşlarının topunu birden öldürme» hevesine kapıldığını görüyor, sonra da utancından yerin dibine geçiyordu.

Bu vak'aların, gerçi olağanüstü vakalar olduğunu, birkaç kişinin nevrotik özelliklerini ortaya koyduğu söylenebilir. Ne var ki bugün psikiyatri bilimi Bleuler'in ortaya attığı am-

bivalans kavramından sık sık yararlanıyor. Bleuler psikotik hastalar üzerinde inceleme-
le yapılarak bunların birbiriyle çelişen duygularını aynı zamanda besliyebildiklerini göstermiştir. Meselâ bir şizofren durup dururken komşusuna «seni seviyorum ama yine de öldüreceğim» diyebilmektedir.

Bleuler'in klinik araştırmalarından elde ettiği sonuçlar üzerinde sonradan yapılan psikoanalitik ve psikopatolojik çalışmalar bu konudaki bilgilerimizi oldukça arttırdı. Bugün hepimiz biliyoruz ki çelişmeli, kutupsal duygu ve eylem eğilimleri normal insanlarda dahi kendini gösterebilmektedir. Psikoterapi biliminin amaçlarından biri bu çelişmeli eğilimleri denetlemek, ilerde çığırından çıkmasını önlemektir.

Bütün bunların, için için işliyen bir kırıp dökme isteği ile ne alış veriş var diyeceksiniz. 17'inci Yüzyılda yaşayan feylesof Pascal meseleyi gayet güzel gözler önüne seriyor. Meselâ, diyor, bir çayıra atılmış bir kalasın üstünde yürümenizi isteseler, sorgu su al etmeden yürür geçersiniz. Fakat aynı kalası bir uçurumun üzerine köprü gibi atıp karşıya geçmenizi isterlerse, iş değişir değil mi? En akıllı feylesof dahi bu durumda bir ân tereddüde düşecektir.

Çünkü insan böyle bir durumda birdenbire kendini ölüme götürebilecek yanlış bir adım atıp atmıyacağından emin değildir. İnsanın kendi kendini yoketme imkânı birdenbire büyümüştür. Başdönmesi bu imkânın birdenbire farkına varmaktan ileri gelen bir haldir. Uzun zaman içimizde saklayıp, varlığını kabul etmek istemediğimiz bir düşünce ya da istek su yüzüne çıkınca başımız dönüyor.

Şimdi gelin, nükleer savaş korkusunun gerisinde yatan gerçeği inceliyelim. Yüz milyon insanın ölmeye mahkûm olması aslında bize pek birşey ifade etmez. İnsanı en çok korkutan kendisinin ölmesi ihtimalinin büyüklüğüdür.

Son birkaç yıl içerisinde nükleer savaş ve kozmik âfet tutkusuna kendini koyvermiş birçok kimselerle karşılaştım. Bunlar nükleer bombaların varlığını ve dünyanın toptan yanıp kül olması düşüncesini bahane edip daldıkları hayal âleminde kendi ölüm özlemlerini dindirmekteydiler.

Bunların gönlünde yatan düşüncenin şu olduğu anlaşılıyor: «Topumuzu bekliyen felâket gelecekte gelsin de kurtulalım artık.» Kozmik felâketi beklemenin ağır yükünden kurtulmak için hepsi birer barış çığırkanı kesilmişlerdir. Bu barış çığırkanları içinde yüzdükleri hayal âleminde, bütün dünyayı bir anda havaya uçuracak düğmelere basıp kozmik intihara yeltenmektedirler.

Nitekim bir «nükleer bombayı yasaklama» hareketinin teşkilâtçısı idealist bir barışsever bana anlattığı düşlerinden birinde kendini düğmeye basarken, görmüştü. Öte yandan, Marilyn Monroe'nun acı ölümünden sonra alıp yürüyen kendini öldürmeler ve kendini öldürme teşebbüsleri de gösteriyor ki, intihar kavramı salgın gizilgücü (potansiyeli) oldukça yüksek olan bir kavramdır.

Çağımızın insanı umutsuzluğa kapılmıştır. Kendini tehlikede görmektedir. Endişeler içinde kıvrınmaktadır. Gençlerimizin başı bozuk davranışlarında da bu ruh haletinin belirtilerini görüyoruz. Dünya havaya uçmadan hayattan kâm almanın yolunu arar gibi bir halleri var.

Yalnız hemen hiç üzerinde durulmayan bir nokta var, o da insanın kafa karışıklığına ve umutsuzluğa kapıldığı zaman içten içe felâketten medet umduğu, felâketi özlediği, felâkete koştuğudur. Kökü derinlere giden endişelerinden kurtulamayanların çoğunlukla yaptığı budur.

TEHLİKELİ KORKU SİLAHI

Bu bakımdan, birçok barış ve istikrar arayıcısının ruhunda derin bir tezat yatmakta: beklemenin getirdiği endişe duygusundan kurtulmak için, felâketin üstüne gitme güdüsü.

Doğrusu şu ki, atom bombasının dünyayı gökle bir etmesi ihtimalinin doğurduğu korku yüzünden ulusların bir araya gelip dünya barışı ve istikrarı için çalışacaklarını ummak gerçeklere gözlerimizi kapamak olur. Tersine bu korku ve panik duygusu üzerinde oynamak, nükleer stratejiye bel bağlayanların ekmeğine yağ sürecektir. Soğuk harpte kullanılan en önemli bir silâh korku silâhidir.

☺ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

Milyonların gönlüne korku salmayı en iyi bilen nükleer devlet gününü gün edecek demektir.

Kendi suçluluk ve yetersizlik duygularının ağırlığından kurtulmaya can atan insanlar bilmeden yeni bir savaşın özlemini çekiyorlar. Aslında savaş, bu sefer, bu gibi kimselerin kendilerine kazdıkları mezar olacaktır; fakat böyleleri zaten barışın getirdiği tıkHz gerginlikler içinde bunalmaktansa savaşın getireceği boşalmayı yeğ görürler.

Asabî saldırganlık halî bir kendini koruma yolu değildir. İnsanı cezaya kendiliğinden boyun eğmeye, yenilgiye karşı çıkmaya itelleyen bir fantazidir; üstelik insanı sonunda acı gerçeklerle yüz yüze koyan bir fantazi.

Böyleleri dünyanın atom bombasıyla yok edilmesi ihtimalini insanlıklarıyla bağdaştıramadıklarını söylerler; inanırlar da buna. Oysa bombanın korkunç yoketme gücünün çekiciliğini, farkında olmadan kendilerini kapırmışlardır.

Korkunun böyle önleyici bir etkisi olacağı sanısının bu kadar yayılması insanın garibine gidiyor. Psikoloji bilimi bize göstermektedir ki gizli kapaklı tehlikelerin varlığı insanların büyük bir çoğunluğunu ilkel davranışlara, en çekindikleri ve korktukları şeye kendilerini teslim etmeye sürükler.

Korku ilkel tutkularımızı su yüzüne çıkarıp üfürerek içimizde herşeyi göze alıp bir çırpıda selâmete erme özlemini doğurur. Sonunda birimizin korkusu diğerimizin saldırganlığını artırır.

Büyük tehlikenin farkına varırsa insanın barış siyasetine bel bağlayacağına, İçerden denetleme ve uluslararası işbirliği fikrine yanaşacağına yürekten inananlara çok rastladım. Ne yazık ki insanın saldırganlık ve düşmanlık duygularını körükleyen işte bu yanıma oluyor. Hayal âlemlerinde yaşayanlar, insanın korktuğuna nasıl kolaylıkla teslim olup boyun eğdiğini bir türlü anlamıyorlar.

Saldırganlık tehlikeye karşı savunma değil insanın kendi tıkHzları ve endişelerine karşı paradoksal bir tepkidir. Asabî saldırganlık — buna bazen sözde-saldırı da deniyor — başkalarında düşmanlık duygularını körüklemekten başka bir işe yaramaz. Ken-

di kendine acı çektirici, kendi kendini yıkıcı ve gerçekleri görmekten uzaktır.

İnsan, bir başka deyimle iki ayağı üstünde yürüyen hayvan, biyolojik bakımdan vaktinden önce anasının rahminden ayrılır. O andan itibaren de derdi gücü kendine emin bir köşe bulmak, ya da çevresini kendisine uydurmaktır. Böyle durmadan güvenlik peşinde koşması sonunda insanoğlunu acı bir paradoksla yüz yüze getiriyor: **Hayat tehlike, ölüm güvenliktir.**

Allahtan, insanın yapısında yaratıcı ve yaratıcı kuvvetler de var. Bunlar insanın hemcinsleriyle karşılıklı hoşgörü havası içerisinde, kararlı bir hayat sürmesini mümkün kılıyor. Bu kuvvetler insanın kendini savunma tutkusuyla ilişkisi olmayan yanı.

İnsanoğlu ne melek ne de şeytandır. Fakat paradokslarına hakim olmasını bir türlü bilemez. Komşunun tavuğunu kaz gördüğü sürece de ruhundaki çelişmelerden kurtulamıyacaktır.

Bununla birlikte eğitim ve kültür (bazen de tedavi) yoluyla birçoklarının suç işleme ve kendini harcama eğilimlerinin önü alınabileceğini biliyoruz. Uygarlık yolu ve tedavi ilkel davranışların patlak vermesine engel olabilir; akıl ve zekâ da şartlandırılmış düşünüşme reflekslerine gem vurabilir.

Tarih sahifeleri karşılıklı iyi niyete dayanan uzun süreli istikrar ve barış devirlerinin hikâyeleriyle dolu. İnsanoğlunu insanlaştırma çabası zaman zaman semere vermiş demek ki. Lâkin hangi babayığit bugün çağımız için aynını söyleyebilir? Pazu gücü ve kuvvet gösterisi sinema perdesi ve televizyon ekranından günlük hayatımızın en ince dokularına kadar sızıp yerleşiyor.

Onun için yapıcı, ortak bir amaca yönelmiyen bir barış kavramı bütün anlamını yitirmiş bir kelime kalıbından ibarettir. «Barış» kelimesi, ardında, herşeyi boyun eğmekte sakınca görmiyen bir umutsuzluğun, bir güvenlik duygusu ihtiyacının, uykunun ölümün sükûnetini saklıyor olabilir.

İnsanın kendisini harcama ve karşısındakine teslim olma eğilimine karşı en işe yarar silâh kader kavramıdır; insanın kaderini anlaması ve kabullenmesidir. Bu anlamda kadere bel bağlamak insanın iç kararlılı-

ği ve huzuruyla kendine güveninden başka birşey değildir.

Tanınmış fizyolojistlerden Cannon insan ruhunda kurulan bu dengeyi «homeostasis» diye adlandırıyor. Cannon'a göre organizmanın iç güvenliğinin devamı için, vücudun dışarıya dönük ihtiyaçları pahasına da olsa durmadan enerji harcanmaktadır. Ümit ve istikrar ihtiyacı enerji tasarrufu gereğinden daha ağır basıyor.

Bunu siyaset alanına uygularsak, kararlı düşman kararsız dosttan yeğdir, deriz. Dostumuzun kararsızlığı ve bundan ileri gelen yetersizliği her an bize de bulaşabilir. Zayıf ve kararsız olanlar her yerde her zaman öfke ve şiddet salgınları yaratmışlardır. Kuvvet daima sorumluluk anlayışının, güvenilebilirliğin kaynağı olmuştur.

Eninde sonunda uzlaşma ancak kuvvetli olanlar arasında mümkündür. Kuvvet dengesi kavramının ardında saklı gerçeğe gözlerimizi kapamıyalım. Dünyada olsun, içimizde olsun, istikrar kuvvet dengesine bağlıdır.

Hatta bugünkü dehşet dengesi dahi tek tarafın hakimiyetinden bin kat iyidir diyebiliriz. Hiç değilse dehşet dengesi günün birinde görevini bitirip yerini bütün yervüzüne yaygın, tek taraflı bir dengeye bırakabilir.

Tek taraflı hakimiyetin sonu isyan ve taraflardan birinin ayak altında ezilmesidir.

Hepimizin ortak düşmanı, toplumumuzda saklı duran ilkel insandan başkası değil aslında. Durup durup kişileri pençesinde kıvrandıran öfke, gazab ve şiddet uçurumları bugün bütün ideolojilerden daha tehlikeli.

Biyoloji bilimi gösteriyor ki belli bir hayvan türü içinde gayet sınırlı saldırganlık eğilimlerine yer vardır. Bu eğilimler hayvanın karnını doyurmak için gerekli hareket serbestliğini sağlamak ve cinsel iç güdülerini tatmin etmek gibi faaliyetlerin sınırını geçmez. Aynı türden hayvanlar arasında bir diğerini yok etme âdeti yok gibidir.

Kardeşini öldürecek kadar hayal gücü kuvvetli tek hayvan insandır. İnsanların birbirleriyle savaşması, asabi bir sözde-saldırı davranışının, insanı kendi kendini mahkûm edip cezalandırmaya kışkırtan bir güvensizlik duygusunun gelişmesiyle ilgili görünüyor.

Ayrı türlerden hayvanların dahi, düşmanlık içgüdüleri kuvvetli olduğu halde, barış içinde yanyana yaşamayı öğrendiklerini deneylerimizden biliyoruz. Onlar yapabiliyorsa, biz insanlar niye yapamıyalım?

(Abbotempo : 1963 - 2)

RUHUN KURTULUŞUNDA

H İ N D U İ Z M

Swami Nikhilananda

Herkesin Yolu bilime ve herkes bilgilerini serbestçe kullanmayı öğrenebilir. Dinlerin ödevi barışın ve özgürlüğün hedeflerini gösteren yol levhaları olmaktır. Yorgun İnsanlığa terennüm edeceği bir şarkı verelim: «Yok etmek» değil «yapmak; mahkûm etmek» değil, «tanıma ve kabul etmek»; «husumet» «dargınlık» değil, «uyum». İnsanın doğası değiştirilmelidir. (Fiati : 50 TL.)

YENİ YAYINLANDI

Ödemeli İsteyiniz : P.K. 1157 İstanbul

Saksiya Ekilen Yürek

(H İ K Â Y E)

● Erol ERDOĞMUŞ

Adım ne mi? Ebru... Ebru Çimen. Kaç yaşında mıyım? 14... Okul mu? Ortaokul ikinci sınıfa gidiyorum. En çok neyi mi seviyorum? Çiçekleri... Biçimleri, renkleri, kokularıyla çiçekler; gözle görülen elle tutulan sevgiden başka ne ki? Çiçek, göğsün dışında yaşayan yürek...

Evimizin balkonunda sera kurduk. Renk renk, tür tür çiçekle dopdolu Kuşkonmaz, Begonya, Glayöl, Mine, Çin Karanfil... Her sabah onlarla konuşurum. Çiçekler, kendileriyle ilgilenip ilgilenmediğinizi; onları sevip sevmediğinizi bilirler. Küçücük birer çocuk gibidir onlar.

«Kuşkonmaz'ım» derim; «Nasılsın bu sabah?» Okşarım yavaşça. «Çok iyiyim» diye yanıtlar sanki. «Biraz su versene...» Susayan çiçeklerime sularını veririm. Çok sevişiriz çiçeklerimle. Canım acısa, sözgelisi elimi bıçakla kessem ve tentürdiyot sürsem yarama; benimkiyle birlikte çiçeklerimin de canı acır.

Dayımın kırsal kesimde, kente yakın bir yerde çiftliği var. Aynı boyda iki seftali fidanını, aynı özelliikteki toprağa karşılıklı dikmiş. Her ikisini aynı zamanda ve aynı oranda sularmış ama; fidanlardan birine öz evladı, öbürüne üvey evladı gibi davranırmış. Sulama işi bitince üvey evlât fidana arkasını döner, öz evlât fidanaysa tatlı tatl bakarak; «Seviyorum seni minicik seftali ağacı... Büyüyecek kocaman ağaç olacaksın... Dalların meyvadan kırılacak...» dermiş, yürekten inanarak. Bir süre sürdürmüştü bunu. Öz evlât fidan, üvey evlât fidandan iki misli fazla büyümüş. Koskocaman ağaç olmuş. Dayımın karşısında dikildiği yöne biraz eğik değilmiymiş gövdesi... Üvey evlât seftali

fidanysa kavruk, biçimsiz, sevimsiz bir ağaç olmuş.

Bir defasında dayım, iki duvar arasına sarmaşık ve asma tohumu ekmiş. Duvarlardan yalnız birinin arkasına parmaklık koymuş. Tohumları ektiği iki duvar arasındaki yerden, hangi duvarın arkasında parmaklık olduğu görülemezmiş. Varsın görülemesin... Asmalarla sarmaşıklar, parmaklığı hemencecik buluvermişler. Bir kaç kez parmaklığın yerini değiştirerek, yeniden asma ve sarmaşık ekmiş dayım; bu saklambaç oyununda asmalarla sarmaşıklar hep buluyorlarmış parmaklığın saklandığı yeri. Bu deneyler, bitkilerdeki altıncı hissin varlığını kanıtlamaz mı?

Blackster adında bir bilgin, çiçeklerdeki altıncı hissin varlığını şöyle kanıtlamış: Altı tane küçük kâğıt almış eline. Bu kâğıtlardan birinin üzerine; «Odada bulunan iki saksidan birindeki çiçeği sökün ve parça parça ederek odadan dışarıya çıkarın» yazmış. Bilginin altı yardımcısı varmış. Her biri bir kâğıt çekerek ve çektikleri kâğıdı kimseye göstermeden teker teker kapalı odaya girmiş, öbür kapısından çıkmışlar. İçlerinden biri, saksıdaki çiçeklerden birini sökerek parça parça etmiş ve odadan dışarı çıkarmış kimseye göstermeden, «Acaba» diyormuş Bilgin Blackster; «Sağ kalan çiçek, bizim tanımadığımız katilin kim olduğunu biliyor mu?»

Hemen özel aygıtlarını alarak odaya koşmuş. Aygıtının elektrodlarını, sağ kalan çiçeğin yapraklarına bağlamış. İçlerinde çiçek katilinin de bulunduğu altı yardımcısının, teker teker odaya girmelerini istemiş. Suçlu olmayanlara aldırış etmeyen çiçek, katil içeriye girer girmez aygıtın

iğnesini titretmeye başlamış. Böylece Bilgin Blackster, çiçeklerin altıncı hisleri olduğunu bir kez daha kanıtlamış.

Çiçekler yeryüzünün en savunmasız canlıları... Ağaçları kesmek için balta gerek. Kuşlar uçarak, geyiklerle ceylanlar koşarak kaçabilirler avcılardan. Çiçekler öyle mi ya? Koparı koparıvermek işten değil onları. Hem üstelik onlar, koparılabileceklerini hissederek korkar... Korkan çiçeklerin çevresinde gözle görülemeyen kıpırmızı bir duman oluştuğunu bilginler Kirlian deneyleriyle saptamışlarken... Bunu, bunu yapabilmek barbarlığın dik alâsı bence...

Doğa'nın en doğal süsleri olan kır çiçekleri, doğadan çalınmamalı, koparılmamalı. Çiçekseverler, kirlarda seyretmeli onları. Toprağı süsledikleri yerde toprağa karışmalı; solan, dökülen çiçekler. Öldürülmeden; dipdiriye, capcan'iyken, insanlar saksıyla armağan etmeli çiçekleri birbirlerine. Ancak canlı kalabilen çiçek'ler; armağan verenle armağan alan arasındaki duyguyu canlı tutabilirler. Çiçeklerin insan duygularından etkilenen son derece yararlı canlılar oldukları, bizim için yararlı enerji alanı oluşturdukları, bizim enerji alanımızı besledikleri bilinmektedir. Eğer canlı kalabilirlerse, kuşkusuz.

Can çekişen çiçekleri sarıp sarmala-

arak. «Buyurun, armağanımız olsun» diye evimize getirirlerse eğer, bir üzüntüdür kaplar yüreğimi Hemen onları vazoya yerleştirir, geçerim karşlarına. Tatlı tatlı bakarken yürekten; «Canın acımasın... Canın acımasın canım çiçeğim... Nasıl kıyabilmişler sana?... Vazoda değil, burada kalbimdesin... Em yüreğimdeki sevgiyi... Bes'len yüreğimdeki sevgiyle...» diyerek çevresinde dolandır, duygularım ikidebir. Vazodaki çiçeğin ömrü uzar. Deneyin isterseniz.

Seramda çiçeklerimle birlikte müzik; özellikle Bach'ın org prelüdlerini, caz müziğini ve Doğu Hint müziğini dinlemeye bayılırım. Bu üç tür müzik, yürekten kopup gelen müziktir. Yürekten kopup gelen bu üç tür müziğin, göğsün dışında yaşayan yürek olan çiçeği etkilememesi, hızla geliştirmemesi düşünülebilir mi? Düşünülemez... Nitekim bilim adamları bu üç tür müziğin çiçekleri hızla geliştirdiğini saptamışlar.

Bach'tan, caz müziğinden ve Doğu Hint müziğinin ustası Ravishankar'dan doldurulmuş birer kasetim var. Canım müzik dinlemek isteyince alıyorum teybimi, gidiyorum serama. Çiçeklerimi seyrederek, onlarla birlikte duygulanarak müzik dinliyorum. Bambaşka bir şey oluyor bu. Buyuramaz mısınız?

Prof. Dr. Eugen HERRIGEL

Zen Budizm Yolu

VE

Yay ile Ok Atma San'atı

Ödemeli isteyiniz : P.K. : 1157, İstanbul

SÖZGELENLER

Mehmet Sancar

Uzaduyum Nedir? Nasıl Yapılır?

(Geçen sayıdan devam)

Uzak duyum kartlarının 25 tane olması, çalışanlara güven verir. Beş türün, beş renkle 25 tane yapılması da bu amaçladır.

Telepati çalışmalarında kendine güven şarttır. Bunu sağlamak ve başarıyı arttırmak için, şu koşullara da uyulması gerekir:

1) Zihnen ve bedenen çok yorgun o'unduğu hallerde egzersiz (alıştırma) yapılmamalıdır.

2) Ace eden, telaştan uzak; sabırlı, azimli, sebatlı olunmalıdır.

3) Her gün çalışmalıdır. Fakat bir defada, 10 deneyden fazla deney yapılmamalıdır. Fazla deney, başarı oranını düşürür.

4) İki kişiden biri, önce verici olur. On deneyden sonra yer, yani görev değiştirilerek, on deney daha yapılır. Deneylerin tümü, en sonra değerlendirilerek, herkesin kendi hanesine yazılır. Ve böylece ilerleyiş, defterden izlenir, görülür.

5) Alıcı dik oturmalıdır, rahat olmalıdır. Ayaklarına fazla yüklenmemelidir. Zihnini boşaltarak, ümitle beklemelidir (Bu maksatla, önceden konsantrasyon ve zihinsel tecrit çalışmaları yapılması çok yararlı olur.)

6) Deney boyunca alıcının tamamen pasif kalması ve zihninden her düşüncüyü kovması gereklidir (Önerilen çalışmaya başarılabılır.). Zihnen, tamamen boş olduğu anda, kendiliğinden, aklına gelen şekli hemen söylemelidir (Konsantrasyon ve zi-

hinsel tecrit çalışmaları'nın gereği aşıktır.).

7) Eğer alıcının aklına bir kaç şekil geliyorsa, birisinin güçlenmesini beklemelidir. Ve en belirgin geleni söylemelidir.

8) Verici de vermeğe çalıştığı şekli, zihninde iyice canlandırmalıdır (Yine konsantrasyon çalışmaları karşımıza çıkıyor.).

9) Temassız telepatide, verici, alıcının çıplak bileğini tutmalıdır.

10) Vatan, özgürlük, adalet, eşitlik gibi soyut kavram ve düşünceler, çok ileri ve başarılı safha'ara bırakılmamalıdır. Ve rastgele yerlerde, örneğin, otobüste, sokakta yabancılar üzerinde, meselâ önündekinin ensesine bakarak telepatik buyruklar vermek gibi deneyler yapmaktan sakınmalıdır.

Bu uzak duyum deneyleri, üç yöntemle sürdürülebilir:

1) **Temassız uzak duyum**: Verici, alıcının çıplak bileğini tutar. Çoğunluk sol eliyle, alıcının çıplak sağ bileğini tutması pratiktir.

Verici, vermek istediği şekle dikkatle bakıp, gözlerini eleriyle örter. Baktığı şekli imajine etmeğe çalışır. Alıcının gözleri de bir bez veya bantla kapatılır.

Temassız telepati deneyleri, en az bir ay sürmelidir.

2) **Vasıtalı temassız uzak duyum**: Verici, alıcıyla olan temasını, bu kez bükülmüş bir havlu veya gazete parçasıyla sağlar. Birer uçlarından her ikisi de tutmuş olarak, yukardaki deneyler sürdürülür.

3) **Temassız uzak duyum**: Verici, alı-

cinin arkasında durur veya oturur. Alıcının ensesine bakar. Daha sonraları önde durup, alıcının gözlerinin içine yahut iki kaşının arasına, yani iki kaşıyla iki gözünün arasındaki orta noktaya bakar. Fakat gözlerle bakılarak yapılan uzak duyum deneyleri, çok ileri safhalarda ve kısa süreli yapılmalıdır.

Hafif uyuklar gibi bulunmaları, her ikisi için de faydalıdır.

Bu deneyin de en az bir ay sürmesi gerekir.

Telepati kartlarıyla deneyleri, rakamlar, oyun kâğıtları, diyagramlar ve hareketler izleyebilir.

Rakamlar, birer kartona, 1'den 10'a kadar yazılır... Bir torbadan çekilebilir... Yine kayıt yapılır. Ve en sonra değerlendirilir.

Oyun kâğıtlarında, dört takımdan yalnız beneklilerden ilk altışı alınarak, 6'şardan 24'lük bir paket oluşturulur. Rengine, takımına bakmadan, yalnız şekilleri verilerek çalışma yapılır.

Sayılarla, oyun kâğıtlarıyla, diyagramlarla ve hareketlerle yapılacak deneylerde de temaslı, vasıtalı temaslı, temassız deneyler izlenir...

Önce renksiz yapılan deneyler, sonraları renkli yapılır...

Diyagramlarla telepati zordur. Fakat çok ilginçtir. Ancak çok ileri alıcı-vericiler arasında yapılabilir.

Hareketlerde, örneğin sol el kaldırılıp durumu sorulur... Ayağa kalkılır... Yürünür... Masadaki eşyalardan biri seçilir... Bunlar ve benzeri davranışlar yapılırken, basitten karışığa doğru gidilmelidir...

Diyagramlarla telepatide de, verici ve alıcı, birer deftere, verilen ve alınan şekilleri çizerler. Bu da en basitten en karışığa, en basit resimden en karışık resime doğru sıralanmalıdır. Önceleri, geometrik şekillerden basit de olsa sakımlıdır. Bir ev, bir ağaç, bir bardak, bir kutu, bir aslan, bir dağ gibi resimler çizilebilir. Kalemın hisirtisini alıcı duymalıdır. Diyagram bitince, ka'emin arkasıyla masaya vurulup işaret verilir. Bu, her ikisi için de geçerlidir...

Bütün çalışmalarda, deneyler, birer sıra numarası alıp, sadece kaydedilir. Değerlendirmeler, en sonra yapılmalıdır. Ve kayıtlar, deneyler süresince tutulup karşılaştırılmalıdır.

Ağrı, koku gibi soyut kavramlara nakli suretiyle de deneyler yapılabilir. Tabii bunlar da ilerlenmiş safhalarda olur...

Rüyada da telepati yapılabilir...

Hipnozla da uzak duyum deneyleri mümkündür...

Bunlar, bugüne kadar bilinen ve bulunan metotlardan bazılarıdır... Deneyci, araştırırsa, kendine özgü başka metotlar da bulabilir...

Telepatiyi oluşturan gücü, insan beynindeki elektrik enerjisine bağlayanlar varsa da, yeterli bir kanıtı yoktur. Şayet bu varsayım doğru olsaydı, bedensiz bir varlıkla bedenlinin uzak duyum bağı olmazdı...

Günümüzde uzak duyum çalışmaları ve deneyleri, oldukça ileri bir safhadadır. Örneğin bir celsede, rehber bedensiz varlık, bir başka celsede hazırlanan mektubu, aynısı tekrarlayarak yazdırabilmektedir!... Ve her iki guruba da aynısı yaptırılmıyor (Bu, olmuş bir olaydır)!...

Bugün, Rusya ve psiklerinde, Amerika ve diğer ülkelerde yoğun uzak duyum çalışmaları yapılmakta ve geliştirilmektedir. Nitekim Amerikalılar, Natiluis'taki deneylerin daha ilerisini, Apollo 14'te yinelemişlerdir...

Özellikle çağımızın insanları, aşırı maddeciliğin verdiği büyük çabalarla, güya müspet ilim adına, her ruhsal olay, maddenin bilinmeyen bir fonksiyonuna bağlama eğilimindedir. Bu gayretle uzak duyum için yaptıkları açıklamalar da sadece birer kuram niteliğindedir. Kesin kanıtları yoktur. Olamaz da. Çünkü ruhun fonksiyonlarını inkârla kesin kanıtlar bulma olanağı yoktur ki, olsun...

Bir şeyin aşını inkâr edip, sonra da «asıl budur» demek, nasıl bir yutturmacıysa, maddeciliğin aşırı gayretleri de böyle bir yutturmacadır.

Binlerce değişik olayı, bu kuramlara sokmak, ne yazık ki, olmuyor!...

«AY» Adını Verdiğimiz Dev Uzay Gemisi

(Geçen sayıdan devam)

Kraterlerin kökeniyle ilgili iki hipotez bulunmaktadır. Biri volkanik, diğeri (daha yaygın olarak tutulan) meteoritik hipotez. Sovyet fizikçisi Kirill Stanukovitch, 1937'den beri yayınladığı eserlerinde kraterlerin, Ay'ın milyonlarca yıldan beri uğradığı bombardımanların sonuçları olduğunu göstermiştir. «Birçok bombalanmalar» diyoruz, zira alelade göksel çakıltaşı, kâinat için câri, büyük sür'ate karşı duyusuz davranır.

Darbe sırasında, bir anda sınıarak çok kızgın, bir gaz, plazma kütesine dönüşür ve bu, meydana gelen gerçek bir patlamadır.

VE AY KAYALARI

NEDEN İSİYİ

ZAYIF OLARAK İLETİYORLAR?

Prof. Stanukovitch'in hesaplarına göre Ay ile cepheden çarpışma hâlinde, çapı az çok büyük bir mermi (10 Km. lik çap) çapın 4.5 misli boyunda bir derinliğe kadar iner. Fakat hayret uyandıran nokta şudur ki, Ay'a kadar ulaşan meteoritlerin çapı ne olursa olsun (bazıları 100 Km. olabilir), hızları ne hızda olursa olsun (takribi yaklaşma hızı bazen saniyede 60 Km. yi bulur) onların izleri olan kraterler sadece 2-3 Km.lik izah edilemeyecek kadar mütevazi bir derinliğe sahiptir. Halbuki çapları hayli çok değişiktir.

Büyük çukurların derinliği çok azdır.

Hatta üstelik dip kısım konveksdir ve Ay yüzeyinin şeklini almıştır. Etrafta bulunan alanı merkezden izlerken ufkun arkasında saklı olan sirkün kenarlarını görmezsiniz. Tepelerin çökük oluşu garip değil midir? Eğer «pare-chocs» rolünü oynayan, dış zarfı delip geçen, her tecrübeye yüzeye şiddetle çarpan meteoriti kabul edersek, herşey bir düzen içine girer. Sadece bu zırh sıyrılmış olunca, patlama iç elbisenin her yanından dışarı fırlar. Ay iç mayisinin kalınlığı zamanımıza göre, 4 Km.'dir. Krater ve küçük boyların azami derinliğe ulaştığı bu değer tamdır.

Şimdi Ay taşlarının kimyasal özelliklerini hatırlayalım: Bu taşlar analiz edildiğinde Amerikan bilginleri orada krom, titan, zirkonyum buldular. Bu madenlerin hepsi de refrakter, çok dirençli, pratik olarak paslanmaz durumdadırlar. Alaşımları da reflakter, kimyasal etkilere dirençlidirler ve dünyada elektrik fırınlarını kaplamak için kullanılırlar.

Eğer teknik adamlar, dev bir uydunun korunması amacıyla büyük ısı farklarına, kozmik radyasyon ile meteoritlere karşı bir mâden meydana getirmek isteselerdi, gerçekten isimlerini yukarıda saydığımız bu elementlerden yararlanırlardı. O zaman bunca astronomu hayrete düşüren Ay taşlarının çok zayıf termik iletkenliği açıklığa kavuşmuş olurdu. Dünyanın süper uydusunun yapıcılarını bu sonuca

ulaşmağa çalışmamışlar mı?

Biz dünyamızın «AY» adını verdiği bu devasa uzay gemisi bir münendis gözüyle çok sağlam olarak inşa edilmiştir. Amaşılacaktır ki, sağlam olduğunu göstermektedir. Bizim gezegenimizden önce meydana gelmiş olduğu aykırı bir durum değildir. Her vaziyette, bazı Ay taşları en eski dünya taşlarından çok daha eskidir. Hakikatte bu, maddenin yayıdır. Kendi ışığınınin değil... Fakat kraterlerinin sayısı bizim gece yıldızımızın kendisininin tamamen genç olmadığını düşündürmektedir.

Şurası bellidir ki, dünyamızın tepesinde ne zaman parlamaya başladığını tayınetmek güçtür. Ama bazı ön tahminlere göre, takriben 2 milyar yıl kadar bir zaman ileri sürülmektedir.

Ay'ın henüz meskûn olduğuna inandıktan uzak bulunuyoruz. Muhtemelen otomatik teçhizat çalışmamaktadır. Stabilizatörler artık işlemez. Kutuplar yerlerinden çıkmıştır. Uydumuz bize hep bir yüzünü göstermesine rağmen, belli bir zamandan beri dünyalı gözlemciler'e görünmez olarak kalan saklı bölgesini açan bir miktar salınım yapıyor.

Evet, zaman tesirini göstermektedir. Geminin gövde ve teçhizatı yaşlanmışır. 1500 Km. yi bulan uzun ve muntazam diziler, bir kaza sonucu ayrılmış gövdenin çatlakları arasından kaçan gaz'dan dolayı hâsıl olmuşlardır.

Ay manzarasının özelliklerinden birisi düz duvar, «dik duvar» adı verilen 450 metre yükseklikte ve 100 Km. uzunlukta bulunan «şey», şüphesiz kozmik torpil'erin darbelerine karşı koymuş olan kaplamasının duvarlarından birinin yanısıdır.

Ay ahâlisinin (SELENİTLER) meteor bombardımanının sonuçlarını tâmir etmek için gerekli tedbirleri aldıklarına inanmak gerek. Örneğin, bozuk dış kaplamaları değiştirmek için bir nevi kendisinden çimento yapılan Ay merkezî maddeleri kullanılıyordu. Betonier'den çıkan kütle özel yollar içinde dışarıya sevkediliyordu. Hâlâ Ay bilmececi MASCON'lardan söz eden astronomların belirttiklerine göre, bu düzensizlikler çeşitli Ay denizleri bölgele-

rindeki çekim alanlarından dolayı yakınlarda gün ışığına çıktı. Bu olayların yorumunu aşağıdaki gibi kabuledebilir miyiz?

Kuru Ay Denizleri, koruyucu sıvının temin edildiği kısımlardan başka başka şey değildir. Bu büyük gedikleri doldurmak ve elverişli hâle getirmek için dev betonierlerin onun altında doğrudan doğruya tesis edilmesi gereklidir. Çimento, daha sonra dünyalı gözlemcilerin «deniz» olarak adlandırdıkları parçaları muntazaman örter.

Levâzım ve teçhizat, görüntüye göre, günümüze kadar kalmış gibidir. Küt'elerin görünüşü «mascon» tipi olayların izahına yeterli gelecektir. Günümüzdeki AY nedir? Dev bir mezarlık, ya da hayatın tamamıyla son bu'duğu ölümler şehri mi Sürücüleri tarafından terk edilmiş ve otomatlarca idare edilmekte olan bir hayâlet gemi mi? Bunu bilmiyoruz. Zan ve tahminlerimizi de yitirmiş değiliz.

Ettün yorumları burada ve ileride tekrarlanacak değildir. Biz İosif Schklovski'nin sahibolduğu delillerden daha çok delillere sahibiz. Schklovski, 1959 Merih Ay'ları hakkında hipotezi geliştiren Sovyetler Birliği Bilim'ler Akademisi Üyesidir.

Fobos ve Dimos, yapay uydular olabilirler. Schk'ovski sadece tek bir noktaya dayanmaktadır. Fobos, diğer gezegenlerin uyduları gibi, kendi yörüngesi üzerinde hareket etmiyor. Yani sabit, açık bir hızla değil, gitgide artan sür'atle hareket etmektedir. Olayın ayrıntılı ana'izi ve ince hesaplardan yararlanılarak aşağıdaki sonucu çıkarıyor b'ğ'in : «Bir imkân kalmıyor geriye : Fobos'u boş olarak kabul etmek. Fakat tabii gök cisim'eri aslâ boş değildir. O halde Fobos, görüntüye göre Dimos, Merih'in yapay uydularındır. Ve Fobos'un kütlesi yüzlerce milyon tona ulaşabilir.»

Schklovski «Evren - Hayat - Zekâ» isimli eserinde şöyle yazmaktadır : «Bu fantastik olarak görünen fikir hence ciddi olarak ince'lenmelidir. Prensiplere olarak, bu geniş olduğu kadar, devasâ uydunun mey-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

dana gelişi akıllı, yüksek, son derece zeki varlıklar için mümkündür. Yüzlerce yıl sonra dünya insanına da çapı kilometrelerce olan uydular yapmak nasıbolacaktır.»

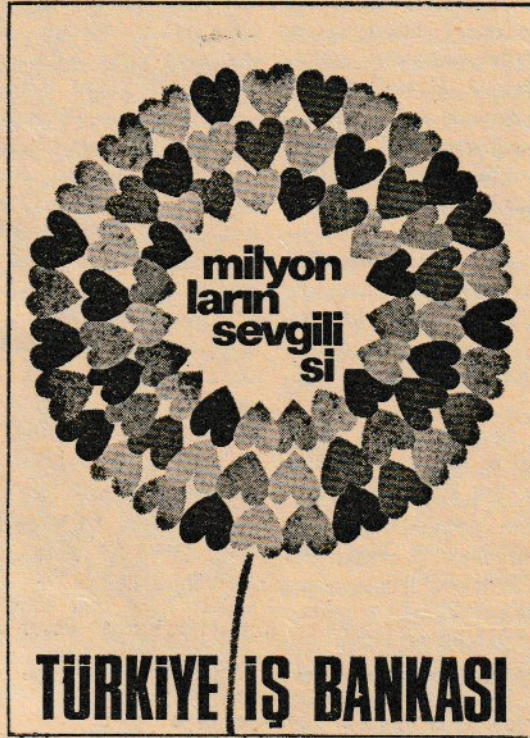
«Bizi bu problemin çözümüne götüren yollar önceden tefrik edilecek ve böyle-sine dev bir uydunun sosya! ihtiyacı da laşkusuz mevcut o'acaktır.

Bu sözler hipotezimizdeki birçok ifadenin lehine olan düşünce şek'lerid'r. Ki-

tepta, şu kısa makalede söylediklerimizden çok daha fazlasını bulabilirsiniz...

İki Rus Astrofizikçi Vassine ve Chtcherbakov'un Ay'ın yapay bir uydu o'uguyla ilgili teorilerini içeren makale burada bitiyor. Şimdi biz yine bu yeni teo-rinin ışığı altında Ay'la ilgili en son bul-guları gözden geçirmeye devam edelim :

(Devam edecek)

FİSAGOR ÖĞRETİLERİ

- 1— Her şeyden önce ölümsüz olan ilâhlara ta'zim et.
- 2— Yemine hürmet et; büyütülmeğe lâıyk kahramanlara da hürmet et.
- 3— Arzın üstünde ve ötesinde olan (Daimon) ları da tebcil et.
- 4— Anana, babana ve sana yakın olanlara ta'zim et.
- 5— Dost olarak, fazilet sahibi olanlar arasında en iyisini seç.
- 6— Şu hususlarda daima üstün ve hâkim olmayı âdet edin: aç gözlülüğe, uykuya, fazla yemek içmeğe, hiddete.
- 7— Utanacak bir şeyi ne başkaları önünde ne tenhada ve ne de yalnız iken yap; fakat, her şeyin üstünde kendi nefsine hürmet et.
- 8— Sözümler ve hareketinle daima adâlet üzere ol.
- 9— Hiç bir şeyde teemmülde bulunmadan hareket etme.
- 10— Tâlihın insanlara yüklediği felâket ve musibetler ne olursa olsun talihine olduğu gibi katlan, fakat, darılma sakın.
- 11— Boş lâflar etmek veya boş şeyler yapmak deni kişilerin kârıdır.
- 12— Bedenin sıhhatını korumağı ihmâl etme; ona i'tidâl dairesinde yiyecek, içecek vermekten ve ona elzem olan idmanlarla ona yardımda bulunmaktan kesilme.
- 13— Temiz ve mu'tedil bir hayatı kendine âdet et.
- 14— Haset doğuracak şeyler yapmaktan kaçın.
- 15— Hüsn ve cemâli bilmeyenler gibi müsrif olma.
- 16— Tema'kâr da olma, zira, her şeyde i'tidâl efdâldir.
- 17— Gündüz işlediğin bütün işleri aklın ile tartıp muayene etmeden önce gözüne uyku girmesin.
- 18— Kötü hareketlerde bulunduğunda nefsine söğ say; iyi işlerde bulunduğunda da mesrur ol. Ve daima iyi işler yap, iyi işler düşün ve iyi işleri ve şeyleri yürekten sev. Zira, ancak bunlar seni lâhûtiyetin fazilet yoluna iletilirler.
- 19— Sermedî tabiatın kaynağı olan dört Kutsal'ı ruhumuza koyan Zât adına kasem et.
- 20— Allah'lardan hayırlı bir sonuç temennî etmeksizin hiç bir işe başlama.
- 21— İlâhî adâlet gereği, tabiat, her yerde ayniyet gösterir.
- 22— Ruhunun kurtuluşu, adâlete imtisâlden olsun. Bundan başka her şeyi iyice düşün.
- 23— Kısaca, sen, ancak, ulvî âlemde sana gelmesi gereken Yol Gösterici Akla uygun hareket ettiğin ve bedeninden soyunup hür olarak (Esir'e geri döndüğün zaman, her türlü arazlardan sıyrılmış, her türlü yokluklardan kurtulmuş ve ölümsüz bir ilân olursun."

Bu cisimler 14 YAŞINDAKİ BİR ÖĞRENCİ tarafından «uzaktan» eğilmiştir.

Londra'nın Birkbeck Koleji öğretim üyelerinden fizik Prof. John HASTEN birçok süje üzerinde yaptığı deneylerden sonra eşyaların el sürmeden, uzaktan zihin gücüyle deforme edilebildiklerine inandığını belirtmiştir. Bizzat kendisinin çocuklar üzerinde yaptığı deneyler sonunda metallerin normal - üstü yolla biçim değiştirebildiklerini Psychic News Gazetesi muhabirlerinden Tony Ortzen'le yaptığı mülâkatta açıklamıştır. Ayrıntıları bilimadamı tarafından açıklanmış bulunan bu araştırmalardaki deney sonuçları göstermiştir ki, gerçekten de gözle görülmeyen güçler tarafından objeler etkilenebilmektedirler.

Bir ilimadamı olarak Prof. Hasten çalışmalarında biran önce sonuçlara varılmasını amaçlamıştır. Konuya, kendi ifadesiyle 'açık bir zihin'le yaklaşan Hasten bu olayların sebeplerini bilmediğini fakat deneyleme yoluyla, bunların nasıl ortaya çıktıklarını anlamaya çalıştığını bildirmiştir.

Sıkı gözlem şartları altında düzenlediği deneylerinde Hasten eğilip - bükülecek metal objeleri önce genellikle çocuklardan oluşan süjelerinin eline vermekte sonrada ellerini süremeyecekleri kadar uzak bir yere koyarak düşünce gücüyle etkilemelerini istemektedir. Denemelerinin gelişim ve sonuçlarının kayıtlarını titizlikle tutmakta olan Prof. Hasten gazeteci T. Ortzen'in bir sorusunu cevaplandırırken denemelerinde genellikle 6-17 yaşları arasındaki çocukları kullandığını ve bu araştırmalara 6 yıl kadar önce başlamış olduğunu söylemiştir.

Soru: Bundan yedi sekiz yıl önce birisi çıkıpta size bu fenomenden sözetseydi ve düşüncenizi sorsaydı, ne derdiniz?

Cevap: 'Mümkündür, ama pek akıl alacak şeyler değil.' şeklinde cevaplandırdım.

Soru: Bu tür araştırmalara niçin başladınız?

Cevap: İki sebepten dolayı. Birincisi: Modern fizikteki tatminsizlik. İnsan daima

Kendiliğinde Ve Kaybolu Çıkan E

yeni şeyler araştırma hâli içinde olmalıdır. Öndegelen teorik fizikçilerin çoğu paranormal fenomenin önemini daima vurgulamışlardır.

İkinci sebep de, Uri'dir. Gözleme fırsatı bulabildiğim kadarıyla onun ortaya koydukları konuya karşı ilgimi adetâ kamçulamıştır. Deneyci bir araştırmacı olmam sıfatıyla ruhsal literatürden birçok eseri okudum. Özellikle Harry Price'in eserlerini. Bu eserlere karşı ilk reaksiyonum, bunları kendim denemeliyim, şeklinde olmuştur. Daha sonra insan güvенеbileceği başkalarını da bulabilir. Dikkatli olmak gerekir. Bazı medyomlar (ruhsal yeteneklere sahip bulunanlar) yeterince titiz ve namuslu olamamaktadırlar. Bu alanda çok büyük 'zorluklar' bulunmaktadır.

Soru: Geçenlerde Amerikan sihirbazlarından biri olan James RANDI bilimadamlarının ruhsal konularla uğraşamayacaklarını söylemişti. Ne derdiniz?

Cevap: Randi beni küçük düşürmek istemişti. Benim yapmakta olduğum denemelere çatmıştı. O zamanlar Geller ile yapılan deneylerden, onun elektriksel bir potansiye-

SPIRİT MEDYANİ

en Bükülen up Ortaya Eşyalar

le sahip bulunduğu kanısında idim. Ben yıllarımı laboratuvarlarda yapılan denemeleri izlemek ve aksaklıkları gözlemekle geçirmiş bir araştırmacı olarak elbetteki, herhangi bir denemedeki hatayı noktalamalıyım. Bu bakımdan beni şüpheli bir sihirbazı benzetebilirsiniz, ama aletlerle, tek başıma olduğumdan daha iyi bir durumda olduğumu sanıyorum.

Soru: Bildiğim kadarıyla **Matthew Manning**'i de izlemiş bulunuyorsunuz.

Cevap: Onun koydukları daha az fiziksel. Maddesel olmayan yanı daha fazla. Bu yüzden onun gösterilerini izleyebilecek yetenekte görmüyorum kendimi. Yaptığı çizimler, resimler için, kendisinin dışında bir güçten kaynaklandığını söyleyebilirim. Benim süjelerimden bir kısmı otomatik yazı gösterileri ortaya koymuşlardır. Bu, dış güçler tarafından motive edilebilir.

Soru: Objelerin bir odadan başka bir odaya nakledildiği deneylerde de bulunduğunuzu okumuştum. Doğru mudur?

Cevap: Evet, birkaç kez, objelerin kaybolup tekrar ortaya çıktıkları denemelerde

bulunmuştum. Hatta bir defasında Uri Geller'le birlikte bulunurken küçük bir Japon heykeli bir odadan diğer bir odaya gitmişti. Bu, **paralel bir mevcudiyet** olabilir. Bu dünyanın başka dünyalarla içiçe bulunduğunu öne süren teoriler vardır. Birşey bu objeleri sanki başka bir dünyaya alıyor, bizim için görünmez oluyorlar, sonra tekrar bizim dünyamıza geçiyorlar ve görülür hale geliyorlar. Fakat pekçok ruhsal fenomeninin kökeninin bir olduğunu tahmin ediyorum.

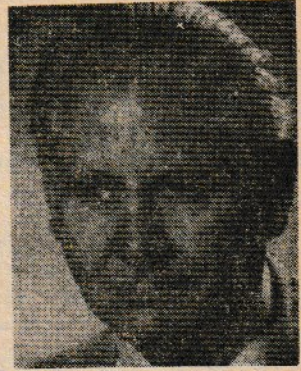
Soru: Ruhsal şifacılık konusunda neler düşünüyorsunuz?

Cevap: Şifa sırasında bâzen elektriksel bir fenomen hâsıl olmaktadır. Fakat hikâyenin hepsi böyle değil. Uzaktan şifa sözkonusu olduğunda paralel evrenler teorisini düşünebiliriz. Bir sürü dünyalar içinde yaşamaktayız. Bunlardan birinde şifa tezahür etmiş olabilir. Eğer o dünyayı elde edebilirsek, şifa gerçekleşebilir.

Bu sözünü ettiğim dünyalar, üzerinde yaşamakta olduğumuz şu dünya kadar fiziksel yapılarıdır. Her birimizin bu şekilde milyonlarca dünyası bulunmaktadır.

Soru: Ölümden sonrasi hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Cevap: Ruhlar var mıdır? Bilmiyorum. Ruhlarla kolektif gayri-şuur arasındaki fark gerçek bir fark mıdır? Deneylerle cevaplara varmaya çalışıyorum. Şifanın cevabı zihindedir, ama bunu nasıl ispatlayabilirsiniz? Eğer zihin zaman ve uzay üzerinde ise, o zaman ortada sonsuz mik-

Prof. John HASTED

tarda ihtimâl bulunuyor demektir.

Yaklaşık 100 Deneyde Eşyalar Kaybolup Tekrar Ortaya Çıktı

Prof. Hasten bu olaylar üzerine 9 çocukla yaptığı denemelerini sonuçlarıyla birlikte oldukça ayrıntılı bir şekilde uzun ve teknik bir rapor hâlinde yayınlamış bulunmaktadır. Heyecanlı ve insan zihnini tahrik edici bir havası bulunmaktadır. «Metal bükme fenomeni ürkek bir hayvan'a yakışırçasına ele alınmalıdır. Bununla birlikte günışığı menedici faktör olarak ortada değildir.» demektedir.

Deneylerinden birinde Prof. Hasten iki metal şeridin el sürmeden nasıl birbirine sarıldıklarını anlatır: «İki metal şeridi çaprazlama üstüste bıraktık ve odadan ayrıldık. İçeride kimse yoktu. Biraz sonra odaya geldiğimizde (resimde görüldüğü gibi) iki şeridi birbirine sarılmış olarak bulduk. Bu denemeyi tekrarlamak istediğimiz zamanlarda sadece gözlemci ve süjenin odada bulunmadığı deneyler-
(Devamı sayfa 28'de)

GİZLİ ÖĞRETİCİLİK

ERGÜN ARIKDAL

(Geçen sayıdan devam)

Vedalar, kudretli bir sınıfın, yahut liyakatli bazı kişilerin inhisarında kalmış, ancak bilenenler tarafından ifade edilebilen, halka tam mânâsıyla ifade edilemeyen şeylerdir. Upanişadlar'la birlikte serbest bir fikir hareketi başlamış olmaktadır. Esasında Brahmanalarla Upanişadlar arasında kat'i bir fikir ayrılığı da yoktur. Upanişadların çoğu felsefi düşünüş, bir sınıf imtiyazı olmadığı için, ruhbanlık sınıfı dışında meydana gelmiştir. Yani rahipler arasında gelişmiş bir düşünce tarzı değil, doğrudan doğruya, onların dışında halk arasında, dinsel disiplin dışında meydana gelmiştir. Bu bakımdan çok daha serbesttir. Eski Upanişadlar M.Ö. 8'ci ve 6'cı Y.Y.lar arasına kadar devam eden bir devir esnasında hekim ve öğretmenlerin kâinatın büyük sırları hakkında felsefi fikirlerini tesbit eden risaleler'den meydana gelmiştir. Upanişad, Sanskritçe 'Sat' —oturmak, yahut oturtulmak kökünden gelir. Şu halde 'Upanişad' kelimesi yüksek bilgi sahibi bir öğretmenin mahdut sayıdaki öğrencilerine bu gizli ilmin elde edilmesi yollarını öğrettiği oturuşlar, gizli konuşmalar, dersler demektir. Bu kelimelerle gizli, mistik bir doktrin ifade edilmektedir. Eski Upanişadlar konuşmalar tarzında yazılmışlardır. Bu hayat yahut öbür dünya hakkında talebelerin sorduğu sorulara öğretmenin cevap verdiği gibi, bazen soruyu sorup, cevabı veren yine öğretmenin kendisidir. Upanişadlar bir hayli sayıdadır. Şimdi, bizi asıl ilgilendiren Upanişadların esaslı doktrinlerine gelelim. Bizi asıl ilgilendiren husus da budur:

Upanişadlar'da tetkik edilmiş bütün konuların genel mahiyetlerine dayanarak dinî ve felsefi bakımdan şu neticelere varılır:

1. Upanişadlar'ın talim ettiği en esaslı akide, «Herşey O'dur.» ya da «Kainat bir'dir.»
2. «Eşi olmayan yalnız Bir'dir.» prensibinde toplanabilecek üçüncü (idealist) bir mo-

nizm (tekçilik) dir. Halbuki Hindular genellikle, mecusi, Tanrısız olarak bilinir. «Yalnız hakiki varlık olarak tek ve hep olan cevher Brahman mevcuttur.» Burada mutlak bir Tanrı'dan bahsedilmektedir. Bu nihaî hakikat, dış alemde hadiselerin daima değişen akışında bulunmaz. Duyularımız ile temas ve münasebette bulunduğumuz kâinat, vehim ve hayal (yani MAYA) dan başka birşey değildir. Kur'an'da, 'Size dünyayı geçici bir yatak yaptık.' denilir, benzer şekilde, Bu hakikat psikolojik şuurun esasında, **düşünen mevcut veyahut nefiste**, insan ruhunda. Buna Hintliler ATMAN, yahut JİVATMAN derler. Rig Veda'da bu kelime nefes (birşeyin esası), sonraki Sanskrit dilinde de **herkesin zâtı** anlamlarında kullanılmıştır. Oğlunu, karısını sevenler, onları Atman (yani kendi nefsi, kendi zâtı) için severler. Şu halde Atman, değişmez, daima hakikat olan BEN'i, hem de Hint İlahiyat Felsefesinin bağlandığı 'yüksek ben'i gösteren bir kelimedir. Dolayısıyla iki anlama gelmektedir: Bir, kişilikteki kendi öz şahsiyetimizi meydana getiren ben; bir de Hint Felsefesinde ulvî, en yüksek olan benliği ifade etmektedir. Tasavvuf'ta da 'ben' ve 'O' kelimeleri hemen karıştırılır. 'Ben, sen miyim? Sen, ben misin?' gibi. Diğer bir deyişle, 'Ben'in bir prensibi olan Atman ile, Brahman (daha evvelki tek, var olan) birbirinin aynı ve birdir. Bu iki tâbir her ne kadar görünüş itibarıyla çift ise de, fakat esas bakımından tek ve aynı hakikati gösterir. Brahman kalpte durur. Tasavvuf'taki 'Kalp ehli...' deyimini de buradan gelmektedir. Başka yerde değil, oradadır. Ezeli sükûnete sahibolan bilgiler, ruhunun içinden, Brahman'a tevccüh etmiş olanlardır. Geçici şeyler arasında ilelebet devam eden varlık, müebbet olmayan fikirleri düşünen ezeli ve ebedi mütefekkindir. Bu sözlerden, Brahman'ın da, nisbeten anlaşılabilir, lâkin hattizatında şuur sahibinin üstünde şuurulu bir varlık olarak kabul edildiğini anlıyoruz. Çünkü Kena-Upanişad'da

zihin O'nun vasıtasıyla düşündüğü halde, hiçbir zihin O'nu düşünemez. Bu, mutlaklığın gayet güzel bir ifadesidir. O'nun vasıtasıyla zihin düşünür ama, hiç bir zaman zihin O'nu düşünemez. Yani, O'nun verdiği tesir vasıtasıyla zihinlerimiz çalışır, fakat bu çalışan zihin tesirin kaynağını düşünemez. Daha doğrusu, O'nun verdiği rahmetle sen canlısın; bir şey yaparsın ama sana bu gücü veren hakkında bir fikrin olamaz.

Ezelî ve ebedî olarak düşünen, fakat kendisi hiçbir vakit düşünülmemeyen, bu yüksek şuur hem ruhanî, hem de bilinmeyen bir şeydir O, herşeyin içi olduğundan görülemez. Fakat o görür, ve işitir. Her varlıktan ayrı, bütün varlıklarda duran O'dur. Bütün varlıklar onun cisimleri, vücutları o'dukları halde, yine bu vücutlar O'nu bilmezler. Bu ifadeler bize, ister istemez, Muhiddin Arabî'yi hatırlatmaktadır. Şu halde Atman, Brahma ancak menfi her sıfattan münezzehtir olarak tarif edilebilir. O, kelimelerle, fikirlerle, gözle değil, fakat şu ikrar ile anlaşılabilir: «**O, Odur.**» (Katata). Gizli adı, 'Varlığın Varlığıdır.' (Bardar nayaka). Bu hususiyetlerinden, özelliklerinden dolayı. Brahma sadece Sat yahut Tat ile tarif edilmiştir. Tasavvuf'ta da «HU» diye geçer. Farsça, 'O' demektir. «Huvel-bakî»: Ölümsüz olan O'dur. O'nun hakikatini tayin eden akıl, O'nunla mistik bir iştirak içinde boğularak, ancak O'nu sezmiş ile kavrayabilir. Zaten ruhumuzun içinde O'nu bize sezdiiren her şahsiyet, her hayat, her varlığın esasında O'nu bulan bu sezgiden başka birşey değildir. Bundan dolayı doğru-anlayış muhakeme ve vukufta fark olmadığı gibi, iki veya hut birçok nefisler de yoktur. Çünkü Brahma ile her şahsın zatı (nefisleri'de) bir ve aynıdır.

Bunun böyle olduğunu, Yajnavankaya'nın Brahadaryaka-Upanişad'da söylediği şu sözden açıkça anlıyoruz. «Brahma'nın ne olduğunu soruyorsunuz. Bu, herşeyin içinde olan senin kendi Atman'ındır. Bu mertebeye kadar erişen, kalbinde ilk aslın mevcudiyetini sezen bilge kişi, O'na kadar gidip, hatta Onun içinde dağılıp, kaybolur...» Aynen Mesnevî'de Mevlâna Celâleddin'in dediği gibi... Damlanın Okyanusta kaybolması... Artık o zat için ne iç ne dış, ne içerisi ne dışarı

vardır. Yani onun için artık şahsiyet ve dış—dünya kalmamıştır. Şahsi şuur Brahma Atman'a varacak kadar derinleşmiştir. Yani artık Evren Şuuru'yla temaslar başlamıştır. Böylece derhal kurtuluş, MOTSAH dedikleri durum elde edilir. Çünkü Atman, Karma'nın zaruretlerinden kendisini kurtarmıştır. Herşeyi Atman'da görenler artık Atman'dan asla ayrılamayacaklardır. Yüksek birliği, herşeyi ve her özdeşliği görenler için artık ne keder, ne elem vardır. Parlak varlığı, kudretli Yarıradıcı'yı bizzat Brahma ile bir ve aynı olan ruhu gören, her türlü ihtirastan kurtularak, iyi ve fena diye ifade edilen seviyeyi aşarak, yüksek birliği anlar. Kemale, derin bir sulh ve sükûna erişip, külliyle birleşir. Herşeye nüfuz eden Atman'a kavuşur. Umman'a karışıp, ad ve şeklini kaybeden nehirler gibi, ad ve şeklinden kurtulan bilge kişi, ötenin ötesi, ruhun parlak hakikatinde kaybolur. Yüksek varlık, Brahma taşıyan bizzat Brahma olur, Alem-şümûl yarıradıcı, kalpte pek derin olarak saklı bulunan Atman'ı bulmuş kimsedir. Herşeyi yaratan odur. Kainat O'nundur. Kendisi **de bizzat** Kainattır.

Upanişatlar, **din** bakımından Hint zihniyetinin bundan sonra özelliğini teşkil eden bir bilgiyi de (yani ruhların reenkarnasyon ihtiyacını da) geliştirmişlerdir. Ölümden sonra ruhların, insan, hayvan, bitki kılıfına girmek suretiyle tekrar dünyaya dönmesi itikadı yalnız Hintliler'e ait değildir; ilkel dinlerde bulunması esaslı bir itikat ise de Upanişadlar bu itikada yeni unsurlar, iyi ve fena (sevap, günah) gibi bilgileri ekleyerek, değiştirmişlerdir. Burada açıklanması gereken bir husus bulunmaktadır: Genellikle reenkarnasyonun tenkidini yapmaya kalkanlar, (**Brahmanik inançlardaki tenasüh fikri ile, hareket edersek, ben kaba hareketlerde bulunursam, falanca hayvan şeklinde mi dünyaya geleceğim?**) derler. Bu şekilde bir tepki gösterilmesi biraz da normaldir. Zira bunlar birer ilmihal olarak kitaplarda uzun uzun anlatılmıştır. Aslında bunların hepsi semboldür. **Yani gerçekten bir varlığın herhangi bir hayvan olarak bedenlenmesi birşey ifade etmez.** Bunların sembollerini çözmek lâzımdır. Hint Ezoterizmi'nde atın, timsahın, kartalın, tilki-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

nin vs. nin herbirinin ayrı bir sembolü vardır. Bu hayvanlar insanlardaki karmik bir eksikliği ifade eder. Örneğin «Sen tilki olarak doğacaksın.» dediği zaman, burada tilkinin bir sembolizmi vardır: «Sen bundan evvelki hayatında aklını, zekânı gayet kurnazca kullanıp, hilekârlık yaptın, pek çok yükler aldın, başkalarını kandırdın. Şimdi bundan sonra yapılacak iş, senin böyle bir derde müptelâ olmandır. Sen, senden daha ilkeliler tarafından adamakıllı istismar edileceksin. Bu hayatın da sen yerden yere vurulacaksın.» Bu gibi sembollere Tibet'in Ölüler Kitabı'nda bol bol rastlanır. **Burada hayvan, bitki vs. insandaki telâfi edilmesi gereken eksikliklerin birer sembolü durumundadır.** Zaten dinlerin yarısından fazlası sembolik ifadedir.

Yukarıda Vedalar'da ölüm ve ahiret hakkındaki inançları anlatırken, ölü ruhlarının Yama Ülkesinde (dünyada olduğu gibi) yaşadıklarını belirtmiştik. Yama ülkesi dedikleri, Spatyom'un ilk merhaleleridir. Dünya tesirlerine oldukça açık bulunan astralin ağır bölgeleridir. Tibetçe'deki Bardo'nun bir kısmı da buna tekabül eder. Halbuki Upanişadlar, bir kimsenin dünyada yaşadığı müddetçe, yaptığı iyi/fena işlere (karma, iş-aksiyon) göre öbür dünyadaki hayatının belireceği fikrini meydana koymuşlardır. **Bir varlığın bu dünyadaki hâl ve mukadderatı bundan önceki varlıkları esnasında yaptıklarının neticelerinden başka bir şey olmadığı gibi, şimdiki yaptıkları da birdahaki gelişindeki hal ve mukadderatını tesbit edecektir.**

Eski Upanişadlardan biri olan Bradarnayaka'da Jarad Halkarada adındaki bir öğrenci Yajna Valka'ya şu soruları sormuştur: «İnsan ölünce, nefesi rüzgâra, sözü ateşe, gözü güneşe, fikri aya, işitme hassası göklere, vücudu yere, saçları nebatata, ve menisi havza gidiyor. Bu taktirde bizzat insan nerede kalmıştır?» Bu soruya karşı hocası: 'Elimi tut. Bu soru hakkında seninle bu mesliste değil, ayrıca aramızda konuşalım.' deyip dışarı çıkmışlar. Bu hususta konuştukları ise, bir insanın yaptığı işler, yani karmalardır. Hocası, **'Bir insan, hakikaten, iyi işlerle iyi, fena işlerle fena olur.'** dedi. Diğer bir cevabında bu fikri daha da açarak, **«Bir insan yaptığı işlerine göre, doğmuştur.» «İyilik yapanlar**

iyi adam, fenalık yapanlar, fena adam olarak doğmuşlardır. Bir kimse kutlu işlerle kutlu, fena işlerle fena olur. Bunun için insan arzularından ibarettir.» demiştir. Yani insan neleri arzu ediyorsa, bir bakıma, bundan evvelki hayatlarının etkisiyle arzu ediyor demektir. Te-kamül ihtiyacı nokta-i nazarından bu böyle olsa gerek. İnsanın arzuları içi gibidir. İçi de yaptığı işler. Mukadderat yaptığı işlere göre tayin olunur. Yukarıdaki görüşleri Neo-Spiritüalist bakımdan yeniden tetkik etmek gerektiğini de burada belirtmek isteriz. «Bir insanın evvelki yaşayışlarında yaptığı işlerle, sonraki hayatlarında bir birine yüklü olarak gireceğine dair kuvvetli itikat, kurtuluş meselesine yeni bir anlam, yeni bir zaruret vermiştir. Bir insanın daha evvelki enkarnasyonlarında yaptığı işlerle, sonraki yaptığı bir sıra hayatlardan her birine yüklü olarak gireceğine dikkat çekilmektedir. Yani, Karmik yük mütemadiyen artıp, çoğalabilir. Nitekim Kur'an bunun çözüm şeklini de bize söylemiştir. «...Bizim emirlerimize karşı gelmekte ısrar edenleri biz helâk ederiz...» Burada «helâk etmek» yok etmektir, ortadan kaldırmaktır. 'Ortadan kaldırma' ifadesiyle daha öncede belirttiğimiz gibi, bir özel tesirle astral bedenin hafifletilmesi, **astral bedende birikmiş olan karmik cürufun ortadan kaldırılmasıdır** ki bu, işlem o varlık için büyük rahmettir. Bu amelîyeden sonra belki de tekâmülünü başka bir sistemde devam ettirecektir. Bu, onun için bir rahmettir.

Acaba bizler, mütemadiyen bu karmik yükümüz büyüyorsa, ne zaman bundan kurtulacağız, ne zaman bu doğum-ölüm çemberinden kurtulacağız? Kısaca, ne zaman dünyaya mektebini bitireceğiz? «Bir kimse ebediyen devameden doğum-ölüm çarkından kendini nasıl kurtarabilir? İşte bu derin endişe Hintliler'i felsefeden kurtarıcı bir bilgi, dinden kurtarıcı bir yardım aramaya mecbur etmiştir.» İşte bu yüzden Hint Felsefesi çok gelişmiştir. Dünyada en iyi felsefi dil, Sanskritçe'dir. Felsefe yapmak isteyen Sanskritçe öğrenmelidir. «İşte bu derin bilgiyi kavrayabilenler kendilerini şahsiyet, vehim ve hayalinden, bu hayalin bütün neticelerinden, arzu ve alâka kayıtlarından kurtarırlar. Herseyi elde etmiş bir kimse artık daha ne isteyebilir?

Böyle kimselerin evvelce yaptıkları işler, ateşe atılan sazlar gibi yanar gider.» Böyle kimselerin karmik yükü, ateşe atılan sazlar gibi yanar. Yani ebedî ısırdap, ebedî cehennem yoktur. İdrak belirli şeyleri kavrayıp anlamaya başladıktan sonra bundan evvel yapmış olduklarımız artık bizim için bir töhmet, ayaklarımıza bir bağ değildir. Zaten maksat o idrak seviyesine ulaşmaktır. Bu şekilde dünya okulu bitmiş olabilir.

Upanişatlar'da Ahlâk Telâkkisi:

Upanişatların ahlâki talimleri bir sistem içinde değil fakat dağınık bir halde bulunmaktadır. Bu öğretiler, günlük hayatta itidal, ibadette, samimiyet, hakikat, muhabbet tavsiye etmektedirler. Diğer kutsal kitaplar arasında felsefi ve metafizik doktrinlerden ziyade Upanişatlar'da mühim bir ehemmiyet verdiren bir ahlâki mahiyettedirler. Bu dünyanın her türlü tuzaklarından kurtulup, yüksek varlıkla nihai birleşmeyi, kurtuluşu arayanlar

için nefse hakim olmak, sevgi, şefkât en esaslı faziletlerden sayılmıştır. Fakat Upanişatlar'ın ahlâki öğretileri, durmadan dönen, tekrar tekrar doğmalar çarkından kurtulup, orijinal ve ezeli kaynağa dönmek olduğuna göre, şahsî alâkadar eden bir fazilettir. «Yani, aslında tekrar tekrar doğmaktan kurtulup, ezeli kaynağa dönmek arzusunda bulunmak nefsanidir,» denilmekte. Bu sadece kişiyi alâkadar eden bir fazilettir. İyilik etmenin meydana getirdiği zevki tatmaktan ziyade, dünya bağlarından kurtulmaya mâni olan her şeyden çekinen bir gayret teşvik edilmektedir. Daha doğrusu, iyilik etmekten dahi insan haz duymamalıdır. Bu hazı duyduğu sürece insan gene dünyaya bağlı demektir. Bu sefer bu zevke bağlanma sözkonusudur. Mümkün merteye, yapılan işten hiç bir şekilde şahsî bir haz duymamanın yollarını aramak gerekir. Bu çabayı gösterebilmek aslında büyük bir gayrettir. Bu husus, İslâm'da Allah rızası sembolüyle ifade edilmiştir.

Tesis tarihi 1971

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERLERİ :

Eminönü, Tahmıs Cad. Beyoğlu Balıkpazarı ve

Eminönü Çarşı Mağazaları

Eminönü Tel. 22 00 80

Ruhsal Tebliğlerden Analizler:

AŞILANMALAR, GÜÇLENDİRİLMİŞ ÂDEM, YOZLAŞMA

7 Temmuz 1971 günü, «SÂDIKLAR PLÂNI» takma isimli ruhsal plâna, aşağıdaki soru sorulmuş; yeryüzünde insanın ortaya çıkışını anlatan çok ilginç bilgiler alınmıştır. Bu ruhsal kaynaklı bilgileri, başka ruhsal kaynaklı bilgiler de güçlendirmektedir. Yeri geldikçe o ruhsal kaynaklı bilgileri de sizlere aktanmağa çalışacağız.

Sorulan soru şöyle :

— Geçen celsemizin başında, önce, «Beşeriyetin ilk tiplerinin yeryüzünde meydana gelmediğini, arz dışı bir varlık olarak başladığını, sonra fiziki hüviyetin teşkilinde cârî olan vetirenin yeryüzünde mevcut olan maddî vasıtaların terkihi edilmesi tarzında tecelli ettiğini» söylediniz. Burada bence bir fikri gelişme ortaya çıkıyor. Bu durumu, anlatılabileceğimiz şekilde açıklar mısınız lütfen?

Alınan cevap, bugüne kadar anlatılan genel bilgilerimizi, hem doğru'lar ve hem de bütünlük niteliktedir.

— Yeryüzünde insanın ortaya çıkması iki istikamette meydana gelmiştir. Birincisi, yeryüzünde mevcut olan fiziki şartların tekâmülü, organik yapıların mükemmelleşmesi, gelişmesi sayesinde bir insan konstrüksiyonu teşkiline sebep olabilecek kadar iyi bir durum göstermesi, ruhların kendilerine bir beden yapmalarına müsaade etmiştir. Bu sizin dünyasal olarak bildiğiniz bedenlerin, kalıpların gelişmesiyle alakalı bir husustur. İnsanlık hüviyetini kazanmış olan bir ruhun, şüphesiz, tekâmül ve bilgi seviyesi bakımından tabikati, ona, en iyi şekilde hizmet edecek bir maddî vasıtayla olacağı şüphesizdir.

Bu maddî vasıta, önce dünya dışı bir vasıta teşekkül etmiştir. Yani, sizin beşeri kalıbınız (dünyanızla ilgili bedeniniz — M.S.), şu görünen insan hüviyetiniz, başka bir seyyare üzerinde, büyük ruhi organizatörler tarafından, yani sizlerden çok daha gelişmiş vaziyette bulunan varlıkları kullanmak suretiyle, onları memur etmek suretiyle, beşer, yani dünya insanının ilk modelleri meydana getirilmiştir. Şüphesiz bu modeller, evrensel varlık sistemine uygun bir tarzda taklid edilmiş meydana getirilmiştir. Bu, insanın, yani yeryüzü insanının, beşerin prototipleridir. Aynı varlık sistemi, bir taraftan da yeryüzü evolüsyonunun sonucu ortaya çıkan imkânlardan istifade ederek, yeryüzünde, mukaddes kitaplarınızın belirttiği gibi, «O'nun toprağından, O'nun balçığından olmak üzere bedenler meydana getirmişlerdir. Böylece, iki değişik vasatta, iki beşeri laboratuvar çalışmıştır. Bu laboratuvarlar, sonradan birleştirilmiştir. Yani, sizin, ilk aşlanmış tipinizin (Buna ezoterik olarak ÂDEM ismini verirsiniz), menşei itibarıyla yapısının büyük ölçüde taşıdığı maddesel çeşitliliği, dünyadan alınmış bir çeşitliliktir. Yani, onun topraktan, balçıktan yapılmış olmasının mânâsı budur. Halbuki beşer insanının ilk tipi, ilk aşlanmış, ıslah edilmiş beşer modeli, kalıbı içerisinde tecrübelerine devam edecek, ruhlara en uygun vasat, vasıta haline getirilmiş bu beden, sizin ÂDEM'inizdir. Fakat, kâinata mevcut olan varlıkların ÂDEM'i kimdir?

Mukaddes kitaplarınız, sadece yeryüzünde şu devrenin beşeri insanına, maddî esasları, imkânları intikal ettiren ilk bü-

yük tip olarak «ADEM'den bahseder. Ve asla o Adem-i, mevcut olan insan tipinin ilk nümunesi olarak belemeyiniz. Hiç şüpheleniz olmasın ki, bu devrenin hitamından sonra, bütün dejenerasyon tesiri ortadan kalktıktan, bozukluklar telâfi edildikten, her türlü dengesizlikler yeniden kurulduktan sonra, maddi mayayı kullanmak suretiye meydana getirilecek olan kalıp, bundan sonraki varlıkların «ADEM'i» olacaktır. Mukaddes kitaplarımızın bir çok noktaları, onları söyleyen ve yazarlar tarafından, bazan bilerek, çoğu zaman bilme-yerek dejenere edilmiştir.

İşte, verdiğimiz bilginin tekrar başına dönerken neticeyi bağlamak istiyorum :

Beşer, yani bu devrenin yeryüzü insanı, kendi maddi ilk kalıbını iki kanaldan aldı : Birincisi, dünya dışı bir seyyarede meydana getirilen ve aynı zamanda dünya şartları içerisinde maddi varlığını devam ettirebilecek bir kabiliyette olan bir varlık, daha doğrusu bir kalıp ve buna muvazi olarak, ondan daha sonra yeryüzünün tabii evölüsyonu ile ortaya çıkan bir kalıp; bu kalıp, arz dışı kalıp tarafından aşılınmış, ıslah edilmiş, mükemmel hale getirilmiştir. Bunun en basit yolu, Tanrı Oğullarının, dünya kızlarıyla evlenmeleri suretiyle olmuştur (Bu cümle, Kitab-ı Mukaddes'te vardır.). Demek ki, yeryüzünde mevcut olan halî hazırdaki sizler, bir aşılama sonunda ve daha sonra meydana gelen muhtelif aşılama sonucunda şu andaki seviyenizi bulmuş durumdasınız. Ve artık aşılama müddeti bitmiştir. Ve kalıplarımızı, bedenlerinizi meydana getiren maddi organizasyonun, maddi büyüklüğün, maddesel dünyanın dejenerasyonu için engel olacak bir nareket de yapılmamaktadır. Öyleyse, yeryüzü insanı, beşeri varlık, gitgide kalıp bakımından dejenere olmaktadır. Kalıbın dejenerasyon nispetine göre, bu kalıbı kullanan varlıkların, ruhi cevherlerinden gitgide daha az mütakâmil olanları enkarnasyona başlamıştır (Yani, artık geri varlıklar enkarnedir... — M.S.).

Böylece bu tip bir bedene ihtiyacı olan (geri — M.S.) varlıklar, kendi eprövrlerini

geçirmek üzere enkarnedirler. Ve bu yüzden, yeryüzünde, bir su.h. bir sükûnun ikası, temini, gitgide zorlaşmakta ve uzaklaşmaktadır.

Yeryüzü insanı, yani beşer, mütemadiyen dejenerasyona doğru gitmektedir. Bu dejenerasyona bizzat kendisi sebep olmuştur. Şu noktanın iyi anlaşılmasını isteriz : Maddi organizasyon, âtıl, bizatihi hareketten yoksun, tesir kudretini taşımayan, münakahe kabiliyeti olmayan bir nesne değildir. Beden, beden hücreleri ve hücre ruhları, organ ruhları ve daha yüzbinlerce unsurun bir araya gelmesinden meydana gelmiş, çok nefis bir yapıdır. Ve siz, yani benlik, bu temel teşkilâtın genel idaresini deruhte edersiniz. Hem maddesel bedeniniz kendi eprövü içerisinde tekâmüle devam eder; hem benlik, onun bu tekâmülünden istifade etmek suretiyle kendi eprövrünü gerçekleştirir. Bilgisini artırır. Ve böylece mütakabil olarak birbirlerinin eprövrüne, birbirlerinin gelişmesine hizmet eder dururlar (Beden, büyük bir organizasyon olarak, hiyerarşik bir düzen içerisinde insan ruhuna bağlı; karşılıklı alış-veriş, yani karşılıklı evrimi sürdüren bir araçtır. Gelişkin bir sistemdir... — M.S.),

Eğer maddi yapıda, kâinatın her tarafında olduğu gibi bir bozulma, bir çözüme, bir yozlaşma başlarsa bu, kendi eprövünü ve devresini tamamlamak üzere bir kavis içerisinde gün batışına doğru ilerler. Batışa doğru, inhiâlâ doğru gider. Fakat bu gidis, zamanın sizin tarafınızdan tayin edildiği tarzda vukû bulmaz. Dejenerasyonlar, birbirine sıkı sıkıya bağlı noktalar halinde değil, zikzaklı atlamalar halinde vukû bulur. Muntazam bir çöküş değil, iniş-çıkışlarla bir gerileme, gerilemiş, yozlaşma mevzu babistir. Nitekim, basit bir misalle, bütün radyoaktif cisimlerin zamanla radyo aktivitelerini kaybetmeleri buna misaldir.

Gerilemekte olan bu beden, yozlaşmakta olan bu yapının kabiliyet ve vasıtalarından istifade eden ruhi varlık, gerekeni alamayacaktır. Öğrenemeyecek, tatbik edemeyecek hale geldiği zaman, ar-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

tık o vasata enkarnе olmaz. O, daha yüksek seviyeli bir maddi vasatı araştırır. Fakat varlığın seviyesi, dejenerasyona uğramakta olan maddi vasıtaya adapte olabilecek uygun bir seviyede ise, ona enkarnе olur. A varlığı gitmiş, B varlığı gelmiştir. Ve bu merdiven inişli, sonuna kadar devam eder.

Her dejenerasyonun sonunda bir rejenarasyon, bir yeniden düzenleme, neslin islahı vardır.

İşte, her neslin islahı bir «Adem» babayı gerektirir. O, gerçekten babadır. Islah olmuş, güçlendirilmiş fizik bir yapının ilk nümunesidir.

Kıyamet, dünyanın dağılması değil; yukarıdan beri anlatıldığı, gibi, yeryüzündeki bir kadronun, giderek bozulması hızlanan bedenlerden, İSTENİLDİĞİ KADAR yararlanamaması sonucu, herhangi bir biçimde dünyadan koparılmasıdır. Yani, hali hazır kadronun yeryüzü koşulları, tufan, atomik infilâk, deprem gibi olaylarla bozulur... Bir üstün maddesel vasata hak kazananlar gider... Kalanlar, sonraki ÂDEM koşullarını bekler... Bu bekleyiş, yeni kadronun gelmesi ve yeni kadronun evrim süresi kadar uzar... Bu nedenle, kalanlar için, —ebedî cehennemde— deymi kullanılır.

Spirit Aktüalite

(Sayfa 21'den devam)

de sözkonusu bükülmenin gerçekleştiği saptanmıştır. Şeritlerin birbirine sarılırlarken çıkardıkları sesler iki seferinde duyulmuş ve aletlerce de saptanmıştır.

Metal - bükme denemeleleriyle ilgili olarak elektromanyetik etkilerin ihtihalinin kabul etmeyen araştırmacı bu konudaki düşüncelerini üzerinde sadece küçük bir delik bulunan cam küre biçimindeki

kavanoz içinde metallerin nasil eğilip büküldüklerini açıklayarak ortaya koymaya çalışmıştır. Bu elektromanyetik etkiler süjenin çevresinde saptanmaya ve ölçülmeye çalışıldıysa da başarılammıştır.

«Zihnin çeşitli evrenlerden sinyal alma özelliği bulunmaktadır. Zihin her defasında bu evrenlerden birinden birşeyler alır. Zihinsel mevcudiyetin birçok değişik realiteleri bulunmaktadır. Bunların bi-

le zamanın her anında sadece bir tanesi geçerlidir, tek tir. Bunlardan zihnin birinden diğerine geçebilmesi için aradan (çok kısa da olsa) bir zaman aralığı geçer. Denemeler sırasında araştırmacının ve süjenin zihni metalin eğilip-büküldüğü evrenlerden birinde bulunabilir. Bu, zihinler arası telepatik irtibatı da açıklayabilir. Gözlenen metalin bükülmesi değil, fakat bükülmüş bir metalin yaradılışıdır.» (PSYCHIC NEWS'dan)

RUH ve MADDE'nizin 19. C İ L D İ

ÇOK GÜZEL BİR İŞÇİLİKLE HAZIRI...

Ödemeli İsteyiniz : 200 TL.

A B O N E N İ Z İ Yenilemeyi Lütfen Unutmayınız.

Zaman Yolculuğu

● Jean — Jouis DEGAUDENZİ'den
Ergün ARIKDAL çevirdi.

● Zamana hakim olmak! Geçmiş ve geleceğe kayarak girmenin yüksek gücü ve keyfe bağlılığı! Geçmiş ve gelecekteki olaylara, insanlara, şeylere etki etmek, oralarla haberleşmek ve özellikle, hiç kuşkusuz, bilgi ve deney bakımından zengin olarak geri dönmek! Zamanda Yolculuk! ●

En inanılmadık rüyalara benzeyen bu proje zamanımız insanı için pek anlam ifade etmiyor. bilim günlük harikalara alıştırdı. Sonsuz büyük evrene onu yenmek için girildi. Ay'a ayak bastık, güneş sisteminin dört bir yanına elektronik görevliler gönderdik. Sağ duyunun en dar sınırları içinde artan dünya nüfusunu azaltmak ve tükenen madenleri sağlamak için bir gün evreni fethetmek öyle pek olmayacak iş değildir. Sonsuz küçük evreni araştırdık; hergün, hayatın sırrına biraz daha yaklaşıyoruz.

Ama ya zamanı yenmek!... Bu girişim insana hiç de imkânsız gözüküyor. Sokaktaki insana, bilgin'erin geçmiş ve gelecekteki yolculuğun sırlarını ne zaman araştırıp, bulacaklarını sorsak, alacağımız cevap gayet kesindir : ASLA!... Bu sorun sokaktaki insana ve bize, gerçekten, pek anlaşmaz gelmektedir, bu ihtimaliyet kötü ilhamlı kurgu-bilim yazarının edebî kurnazlığından başka bir şeydir. İnsan, düşüncelerinin ilk kez karışmasından bu yana, her zaman, uzayın, kendisi için, gerçek bir engel teşkil etmediğini anlamıştır. İnsan, bitkiler ya da ilkel bazı tür hayvanlar gibi olduğu yere, hayatsal bir endişe ile bağlı değildir. İçsel olarak, doğumundan ölümüne kadar sürüp giden yolda tek yöne doğru hareket etmek zorunda olduğunu, hiç kuşkusuz, anlamaktadır : bu

yol geriye dönüşü olmayan zamandır.

Bilim, uzun süre, bu keskinlik içinde kaldı.

Şimdiki durumda, matematik olarak, zamana nüfuz edilip edilemeyeceğini belirlemek için çeşitli tez'ler ileri sürülmektedir. Ama, bir gün, geçmiş ve geleceğe isteğimize bağlı olarak, hâkim olabileceğimizi açıkça kabul etme cesaretini gösteren bilginler enderdir. Bilgin'erin çoğu geleceğin bilimini geçmişin matematiksel araçlarıyla aramakta ve zaman içinde bedensel yolculuk ihtimalini, imkânsız olarak kabul etmektedirler. Bir kısmı, süreklilik içinde, insanın yerini başka türlü görmekte ve bir gün zaman'a ve onu yöneten derin yasalara hâkim olacağını ifade etmekten çekinmemektedirler.

«Prof. John Bernal (The World, the Flesh and the Devil, 1970 baskılı eserinde) uzay yolculukları kadar kolay yolculukların yapılabileceği bir zaman kavramına ulaşabileceğimizi...» yazmaktadır. Böyle bir formülde insanı şaşırtan husus, bu formülün pek parlak bir rasyonalist bilgin tarafından ortaya konulmasıdır. 1972 yılında, 72 yaşında vefat eden, J. Bernal Londra Üniversitesi'nde Fizik Profesörüdür. Kristallografi(*) üzerindeki çalışmaları

(*) Çoğu kez, X ışınlarıyla kristallerin yapılarını bulan bilgi dalı.)

rıya, hayatın kökeniyle ilgili temel araştırmalar'a tanımıyordu. (Kristalograf., insanı, zamana hakimiyetle ilgili benzer sonuçlara yönelir.) Bernal öyle ikinci derecede ya da pırı-pırlı bir bilgin olmaktadır. UNESCO'nun kurucularından dı. S.S.C.B, Bilimler Akademisi, Prof. Kremiski'nin verdiği bir kabul töreninde Bernal'ın söylevinde ifade ettiği zamana hakimiyet ilgili hipotezleri üzerinde pek hassasiyetle durdu...

Bu pek değerli toplantının diğer bir üyesinin —altmış yıllar na doğru— zamanın bir engel oluşturmadığını, onun yenilebileceğini, kendi deyimiyle «bilimsel girişim ve araştırmaların kırılması imkânsız insan iradesine baş egeceğini» söylediği de bir gerçektir. Bunu söyleyen astronom Kozirev'dir. 1979'da daima kendisinden söz edilen Kozirev'in tezlerini gerçeklemek için Hugues Vakfına bağlı Amerikan bilginleri derin araştırmalar yapmaktadırlar. Kozirev, 1969'da, zamanda çok kısa bir süre yolculuk yapabileceğimizi kesinlikle beyan etmek için modern uzay yolculukları, Einstein, Langevin ile kendi astronomik bilgilerine dayanıyordu.

İZAFİYET TEORİSİ

İlk bakışta, ışık hızıyla yolculuk yapılsa bile, galaksimizdeki yıldızlara ulaşmak için yüzlerce sene geçmesi gerekir. İzafiyet teorileri fizik dünyamız ve doğal olarak idrakimiz oranında âletlerden kendini sak'ayan bir dördüncü buutun mevcut oluşuna dayanırlar. Şayet ışık hızı geçilirse bu hiper-uzay'a girilir ve zaman varlığını yitirir. 2030 yılında Dünya dan ayrılan bir füzenin 2070 yılında geriye döndüğünü düşünelim. Gezegenimiz 40 yıl ihtiyarlamış olur. Ama yıldızlararası gemi ve içindekiler, ışık-üstü bir hızla giderken, hiper-uzaya girmiş olacak ve pratik olarak yaş değiştirmeyecektir.

Bu füze, bir çeşit, zaman makinası o'muyor mu? Onu bir «yalancı uçuş» programı içinde imâl etmek yeterli olur. Yalancı uçuşlar, uzay çalışmalarında tüm yolculuk şartlarını duyarlı bir biçimde yeniden meydana getirmektedir. O halde zaman süresini etkin şekilde kontrol etme

aracına sahip olacağız demektir. Yalancı yolculuk verilerini düzenliyerek, müsait bir zamanda insan kendini geçmiş ve geleceğe gönderebilir. Şu sıralarda, Kozirev'e itiraz ederek, bu düzenlemelerin, teorikte olduğu şekilde muhtemelen pratikte pek kolay olmayacağını ileri sürerek, Kozirev de, nükte yapmadan, bize, geleceğe gidip gelmenin bir yolunu bulmanın yeterli olacağını ileri sürer. Bizden sonraki kuşaklar, diyor tebessüm ederek, şimdiden deneyin tüm parametrelerini (*) keşfedecekler. Bu vasıtaları şimdide (bizim geleceğimizde) kendi ağzlarından öğrenecek ve sadece kendi geçmişlerinde (yani bizim şimdimize) uygulamaya döneceklerdir!

Kozirev hipotezinden kimse bir şey anlamamış olsa bile görünüşte imkânâzlığa dönüşen bu çelişki (paradoks) zaman sorunuyla meşgul olan bilimsel bir zihin için Langevin ve Einstein tezlerinde cereyan edenlerden daha tahayyül edilir cinsten değildir.

Geçmiş ve gelecek yönünde zaman içinde yolculuğa nisbeten yakınlık duyan bazı bilginler arasında ilk önce İsviçreli mantıkçı Gödel'i anmak yerinde olur. Gödel evrenin geniş biçimde araştırma yapılabilen matematik bir modelini kurdu; bu modelde her türlü süre yönünde (geçmiş-gelecek hareket etme, yer değiştirme, tamamiyle mümkündür... Astrofizikçi Bonnor, sonsuz büyük sabite veri'eri kullanılarak aynı sonuçlara ulaştı.

Bonnor'un tezi, oldukça farklı ama münhasır olmayan bir dört buut kavramını ifade etmekle beraber Kozirev'in tezinin tamlayıcısı durumundadır.

Sovyet Fizikçisi Andrei Reblankov'un yaptığı gibi, mümkün sonsuz bir dördüncü buut'un mevcut olduğunu herşey için bir kez daha düşünemeyiz mi? Zaman meselesine hücum edilince çelişki her zamanki araç oluyor! Reblankov'un hipotezi

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

(*) Parametre = değiştirgen : Değişkenlerin yanı sıra sabit sayı gibi görülen, ancak her yeni değeri için işlevi değiştiren cebirsel simge veya sayıdır.

tezini uygulamak, kuşkusuz, zaman yolculuğunun parametrelerini sonsuzca çoğaltacak ve zamana hakim olmanın nihai güçlüklerini arttıracak, ama aynı oranda, bir gün onun sırlarına vakıf olma şansımızı da fazla laştıracaktır. Fransız matematikçisi J. Merleau - Ponty'nin insanı büyüleyen araştırmalarını da anmak gerekir. Modern evren-bilim çalışmalarında geçmişe yolculuk meselesini açıkça doğrulayan hesaplar meydana getirdi.

Bununla beraber, matematikten laboratuvar deneylerine, teoriden pratiğe kadar, bugün için açılması hiç de kolay olmayan bir uçurum vardır. Bilimsel deneylere göre, zaman yolculuğunun fiziksel olarak mümkün olduğu ifade edilebilir mi? Öyle geliyor ki EVET; kısaca anımsadığımız teoriler gerçekten, kendi aralarında, alt edilmeyen bir imkânsızlıkla karşılaşmıyorlar.

Fakat, işte bundan dolayı, gerçekten, geçmiş ve gelecekte doğmak üzere olduğumuz iddia ediliyor. Jacques Bergier, «Zamanın Gizli Sahipleri» isimli eserinde şöyle diyor: «O halde bırakalım zaman turistlerini, «zaman polisini, ilginç yolculuklarını v.s. tahayyül etsinler. Ay ile Merih'de meraka değer pek bir şey nasıl yok ise, geleceğin pek büyük uygarlıkların ya da başka gezegenlerce organize edilmemiş, izin verilmemiş zaman yolculukları da yoktur.»

KURULMAKTA OLAN BİR BİLİM

Zamana hakimiyet konusunun bilimsel imkânlarıyla ciddi olarak uğraşanlar bu bilimin kurulmak üzere olduğunda fikir birliği içindedirler. Bu bilimde, kuşkusuz, fizik, taklidçi olmayan matematikler ve psikoloji bir araya gelecektir. Ayrıca, hâlâ kuşkulandığımız parapsikolojiye de baş vurmak gereği duyulacaktır. Bununla beraber, şimdiki bilim, bize şimdiden, zamanın kullanıma alanında, inkârı kabul olmayan unsurlar sağlamaktadır.

Hemen hemen onbeş saneden beri tanecekleri, top'ama (Stoklama) haklarında (bazı bilginler buna «zaman çekmeceleri» demekten çekinmiyorlar), muhafaza et-

Jacques BERGIER

mekteyiz. Bu tanecekler baş döndürücü bir hızla dönüyorlar. Onların «kendi» zamanı, onu gözleyen bilginin zamanından daha ağır akmaktadır. Böylece bizim dünyasal zamanımız içinde aniden dağılan dengesiz (instable) tanecekler elde edilebilmiştir. Bu, Kozirev teorisinin deneysel teyididir.

Böylesi stoklama halkaları İsviçre, ABD ve SSCB de mevcuttur. Güç alanlarına uygulanan paradoksal kanunlar üzerinde yapılan inceleme ve gözlemler sayesinde, giderek, zamana hakimiyet olasılığı ile ilgili şu iki husus ortaya çıkmıştır:

A — Yolculuk, uzayda (mekânda) sonsuz bir hareketi içermektedir. Yukarıda hatırlatılan tezlere göre, eğer zaman, düşünül'düğü gibi, bu mekâna denk ise, saniyede 300.000 km. lik bir hız değerindedir, demektir. Buradan da mantıksal olarak, örneğin, 1979'dan Orta Çağ'a yapılan bir zaman yolculuğu, uzayda bitip tükenmeyen bir yolculuk demektir.

Bu problemi halletmek için, bilginler ışık-üstü hızının, yüksek matematiğin farkettiği gibi, yeni kanunlara boyun eğen bir evren kuracağını düşünmektedir'er.

B — Zaman yolculuğu için, pek çok enerjiye ihtiyaç vardır. Yapılan hesap ve

elde edilen rakamlar bir anlık zaman yolculuğunu bile yasaklamaktadır. Yolculuk için bu başdöndürücü enerji harcamasını sağlamak, sonra içine gireceğimiz yeni gerekliliğin yapılarını kullanmayı öğretmek ve nihayet bizi öteki buucuların yarızamansal varlıklarından yapacak olan bu başka evrenden dönmek gereklidir.

Şu halde zaman yenilmez durumdadır, diyemeyiz, ama fiilen harekete geçmek için gerekli potansiyele henüz sahip değiliz ve perdenin gerisinde bizi neyin beklediğini de bilmiyoruz.

Bazı bilginler, H. G. Wells'in hayalini gerçekleştirmek için ileriye gitmekten çekinmiyorlar. Bu enerjiyi bulmak zorundayız, gezegenimizin tüm kaba yakıtı bile bize bunu sağlayamaz. Evrende, **quasar** ismi verilen, garip ışıklı kaynaklar gözlemlendi; bunlar, güneş sistemimizden daha geniş değil'ler, ama on bin galaksinin gücünden daha güçlüdürler. Carl Sagan, Amerikalı astrofizikçi, yayınladığı ipotezinde, zaman muhtemel zaman yolcularının hareket etmek üzere olduklarını söylemiştir.

Geleceğimizden mi ya da başka bir gezegenden mi gelecekler? Pek önemi yok, yeterki daha önceden uzaya hakim olmanın içerdiği zamanı yenmiş olalım. Bizim soyumuzdan o sun ya da olmasınlar, böylece üstün-insanlar varsa, onlar bizi geçmişte ziyaret etmişlerdir, belki de şimdi bile aramızda bulunabilirler. Dünya'ya uğrayıp geçerken acaba birtakım izler bırakmış olamazlar mı Kendi çağ'larına dönme imkânı bulamadan bizim tarihimiz içinde kaybolup gitmiş olamazlar mı? Bir çok araştırmacının kanıtlamak istediği husus budur. J. Bergier bun'ardan biridir. J. Bergier bir ipotez kurarak daha da ileri gitti ve Uçandairelerin uzaydan gelen gemiler olamayacağını, lakin zamanda yolculuk yapan makinalar olduğunu ve birden bizim kontinum'uzda (sürekliliğimizize) girdiklerini ileri sürdü. Bu tez o kadar çekicidir ki, bazı gözlem'erin getirdiği kanıtlar bir çeşit hiper-uzay'ın kullanıldığını itirazsız olarak anımsatmak-

tadır; gemiler uzayda bir görüntü ve bir kayboluyorlar.

Bazan öyle garip keşifler yapılıyor ki, tüm tarih ve evrim teorileri karışıyor ve resmi arkeologlar çok uyanık ve dikkatli olmak zorunda kalıyorlar. Örneğin, 1900 yılında Dosekanes balıkçıları, yetmiş metre derinlikte batık bir gemi buldular; gemiden antik heykeller, bronzdan eşya ve de garip bir âlet çıkarıldı. Ara'larında V. Stais, De Solla Price gibi arkeologların da bulunduğu birçok arkeolog bunu incelediler.

Bu Antikitera «makinası» bütün araştırmacıları şaşkına çevirdi. Bu âlet, ancak çok —özentili bir maddenin (bölme makinası v.s.) yardımıyla yapılabilir; M.Ö. 82'den evvel besbelli ki, böyle bir diş açma makinası yoktu: zira gemi bu tarihte batmıştı. Bu çağda bile meçhul olan diferansiyel dişli tekniğini gerektiriyordu... Pierr Duval, «Gariplikler Karşısında Bilim» isimli kitabında bu tanımı yapıyor: «Dişli çark bronz bir plâkaya monte edilmiş; plâkanın bir tarafındaki montaj gayet açık gözüküyor, öbür tarafından bu daha zor anlaşılıyor: Büyük bir eksen âletin ortasından geçiyor ve onun üzerine büyük bir dişli çark tesbit edilmiş, büyük dişli çark birçok küçük dişli çarkı kumanda ediyor. Ayrıca birbirinden ayrı hareket eden dereceli üç çark var»

Bu çarklardan birinde zodiak işaretleri resmedilmiştir ama gerek şekil'endirme gerekse durumları bizim kullandıklarımızdan hayli farklıydılar. Sanki, diye yazıyor Price, başka bir gök'ün resmi, geçmiş ya da gelecekteki bir resmi temsil edilmeğe çalışılmıştı. Başka bir çark senenin aylarını gösteriyordu. Bir çizelge (index) büyük dişli çarka bağlıydı ve zodiak içinde Güneş'in hareketlerini gösteriyordu. Duval devamla: «âletin üzerinde kazılı yazılara giden harfler, zodiak kazağı üzerinde, buçların doğuş ve batışlarını ve başlıca yıldızların okunmasını da sağlıyordu.»

Antikitera makinası hakkında bir çok ipotezler ileri sürüldü. Geleneksel arkeolo-

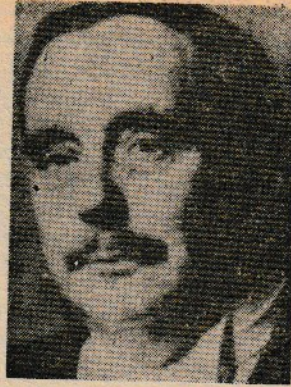
● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

jiye bağı ipotезlerin hiç biri tatmin edici değildi. Bilinen çağuaş teknikler onun yapmasına izin vermiyordu. Mevcut arkeolojik buluntular arasında bu çeşitten bir tek cisim yoktu. Benzeri de çıkarılmamıştı. Aletin imal Greklerin bilgi ve görüşlerini, hatta M.Ö. 1. yy daki Akdeniz uygarlıklarını da aşan asronomik bi'giyi gerektiriyordu. Ayrıca, birçok bilim adamının, saptadıkları gibi, bu âlet bir çeşit zaman adaptörü, kullanan kimseye sık sık gittiği zaman içinde bulunduğu yeri bulmağa yarayan bir çevirine tablosu idi. Çekici ve isbatı güç, ama hayli akla yakın ipotез Antikitera makinasının, M.Ö. 82 yılında, bir gelecekte gelene yolcu tarafından unutulmuş olmasıdır!

Bir başka buluntu, Col'ombia'da bir mezardan çıktı: «Altın Kuş». Tuhaf bir şekli vardı ve Alman Uzman J. A. Ulrich, bu cismin bir jet (tepkilli) uçağını temsil ettiğini kesin şekil'de ileri sürdü. Görünüşü ve modern yapısı ile, tıpkı Antikitera, makinasındaki gibi, eşi, emsali yoktu; hiç bir kazıdan böyle bir buluntu çıkmamıştı, şimdiye kadar. Şimdi şöyle bir soru sorulabilir: **Smithsonian İnstitute (ABD)**'sünün kovuklarında uykuya yatırılan ya da arkeologların teşhir etmekten sakındıkları öteki acaip buluntular, acaba zaman yolcularının geçmişte, dünyadan geçtiklerine kanıt olamaz mı?

Bazı kimseler de bu esrarengiz buluntuların Dünyahalar ile uzaydan gelenler arasındaki bir çarpışmanın sonucu olduğunu ileri sürmektedirler. Bu tez de tıpkı zamanlararası yolculuğa sahip çıkanların, uçandıreleri uzay ya da gelecekte geldiklerine inananların tezi değerindedir. Bildiğimiz süreklilik içinde anormal bir buluşa zorunlu olarak bağlanması gereken olaylardan biridir bu.

1939'un Aralık ayında, Indiana'da, Owensvill kasabasının kaldırımları üzerinde pek iri harflerle yazılmış esrarengiz bir yazı bulundu: «Remember Pearl Harbour» (Pearl Harbour Hâtırası). O devirde basında yayınlanan fotoğraflar ve çeşitli tanıklıklar olayı onaylamaktadır. İmdi, Pearl Harbour'un bombalanması, günü

H. G. WELLS

gününe, tam iki sene sonra meydana geldi.

O tarihte kimse kaldırımların üzerine herhangi birşey yapmayı hayal etmiyordu, ama herkes bu inanılması güç çizgileri ve kehaneti anımsıyordu.

YUMUŞAK CAM!

O devrin birçok tarihçileri, Neron devrinde meydana gelen hayret verici bir hikâyeye imada bulundular. Hikâyeye öyle olağanüstü görünüyordu ki, insan saf ve yalın bir lejandin söz konusu olduğuna inanabilirdi. İsmi bilinmeyen Roma'lı bir sanatçı imparatora «yumuşak» camdan bir kâse sunuyor... Kâse yere atılınca kırılmıyordu, ama katlanıyor ve şekli bozulmuyordu. El ya da küçük bir tokmakla düzeltilebiliyordu. Neron kâseyi veren adamı bu buluşuyla cam eşya yapanlara bir zarar gelmesin diye, öldürttü...

ZAMAN İÇİNDE YOLUNU ŞAŞIRAN CİSİMLER

Neron'a sunulan kâse plâstikten ya da ona benzer bir şeyden mi yapılmıştı. Fiziksel - kimyasal olarak «yumuşak cam». gerçekten mevcut değildir. Erime-üstü bir sıvı —cam böyledir— ancak çok yüksek bir ısıda tam sıvı haline gelebilir. Roma'lı cam sanatçısı elindeki vasıtalarla sentetikleri buluş mu yapmıştı, acaba? Bunun için özel çelik potalar, yüksek basınç gereklidir... Cisim Neron devrinde imal edilmiş olamaz. Be'irli bir ölçüde, dünyadışı varlıklar tarafından bırakıldığı-

John BERNAL

Albert EINSTEIN

Paul LANGEVIN

nı söylemek çelişkili olur. Hikâyelerin tümünde bulunan birçok ayrıntı Neron'un sihrli kâsesini anımsatmaktadır. Esrarengiz sanatçı hiç bir yerden gelmiyordu. Ne ana ve babası, ne de köyü biliniyordu, kimse de tanım yordu. İdam edilmeden evvel yapılan sorgusunda adam şunları söyledi : «Roma Tanrı'larının yeryüzünde binlerce senedenberi mevcut olmadığı çok uzak gelecekte bulunan bir zamandan, Roma İmparatoru ve tabâsının asla bilemeyecekleri bir çağdan geldim.» Bu kâseyi imal eden ya da daha doğrusu elinde bulunduran bir zaman yolcusuydu, belkide ilk yardım çantasında bulunan plâstik tasla Roma kentine düşmüştü.

Böylece geleceğin yolcuları vastasıyla süreklilik içine düşen cisimlerin örneklenmesi çoğaltılabilir. Bunun'a beraber, zaman ya da uzaydan geldikleride açıkça belli değildir. Kendi çağları için oldukça ileri ve devrin bilimsel gelişmesine uygun biçimde hazırlanmadan birdenbire ortaya çıkan bazı bilgiler de burada söz konusu olabilir. Örneğin, mikropaların varlığını ve patojen faaliyetlerini bilen ve yazan, 14. Louis'in hekimi, Jean Asdruc'un bu bilgisine ne diyebiliriz Bu değişik insanlar, bütün uygarlığa rağmen, zamanın sırrına sahip olmuşa benzerler.

Dante'nin «Cehennem»inde en aşağı tabakalara attığı büyük majisyen Michael Scott'ın sırrı neydi? Scott'ın doğum tarihi,

yeri ve soyu hakkında hiç bir bilgi yoktur. Zaten kendi çağında bile bu meçhuldü. Pek şöhretliydi ve en azından garipti. Her yere bir güç etkisi yayıyor, öyle ki, eşya ve olaylar karşısında normal insanlardan farklı davranıyordu. Devrinin bütün dillerini konuşuyordu. temel eseri «Physionomia» çağımız bilginlerinin henüz düşünmeye bile cesaret edemedikleri perspektifleri getiriyordu. Bilimsel ipnoz ve telepatiye benzeyen bir teknikle «bir insanın diğer bir insan zihnine hakim olmasını» yazıyordu! Tekniği anlatmıyordu ama kul'andığı ton ve hakkında söylenenlere göre bu işe tamamen hakimdi. Simya çalışmaları yapıyor, kendi zamanın ve belki bizimkinin de ilerisinde bir yenilikle ondan söz ediyordu! 1230'a doğru, eserlerinde, bizim psikoloji ve psikanalizimizin ötesine geçen garib bir insan bilimi meydana getirdi. Rüyalari ve karakterbilim verilerini ve henüz keşfedemediğimiz kanunları kullandı...

Hayatı yakılarak sona eren bu adamla kimse tartışmazdı. O'aylardaki sırlı yanları, basit bir tarzda, hemen çözümlendi. Onun'a karşılaşan herkes bilgisinden, metodlarından ve hiç kuşkusuz kudretinden dolayı şaşkınlık içinde kahlırlardı. Bazı tarih yazarları, daha da ileri giderek, imparator II. Frederik onu bir «deli» olarak değil, kendi zamanına ait o'mayan bilgilerin dengesizliğine sahip bir insan olarak

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

nitelemiştir. Scott'un gizli doktrinleri üzerinde hâlâ çalışmaktadır, Rahip Tritème eserlerinde onun ifade ve deyimlerinden geniş şekilde yararlanmıştı. Bergier ve John Bichan'ın gösterdiği gibi, O'nun dünya tarihinde uzun süreli etkisi olmuştur. Her iki yazar, onun kendi zamanının, hatta bizim zamanımızın, geleceğine ait olduğunu umut etmektedirler

Leonardo da Vinci için en ciddi bilim adamları geleceğin sezgisel olarak algılanmasına, kehanet ve doğal öncedenbilme'ye «Leonardo etkisi» denmesini önermektedirler. Henüz incelenmesi bitmemiş bunca eseri onun zamanının insanı olmadığını açıkça göstermektedir. Oldukça tehlikeyi olan bir çok çalışmalarının ortadan kaldırıldığı söylenir. Gençliğinden beri zamanının bilginlerinin çok ötesinde bulunuyordu. Archimede'nin çalışmalarını biliyordu, Yunancayı hiç öğrenmemişti. Vinci'nin olağanüstü bilgilerini açıklamak için, başka bir hayatta kazanılmış bilgiler olduğunu ileri sürmek gerekir. Bu durumda onun başka yerden geldiği, başka taraftan, daha doğrusu BAŞKA - ZAMAN'dan geldiği sonucu çıkmaktadır. Kendisi, bulunduğu çağı aşırı derecede etkileyen araştırmalarını hiç durdurmadan ve endişe duymadan sürdürdü. O da, Scotte gibi, çağdaşları üzerinde garip bir nüfuz'a sahipti.

Boskoviç 18. Asrın İtalyan Hırvat cizvidi hakkında Voltaire şöyle yazmıştı: «Virgile'in ağzında Newton zekâsı». Aca-ba o da bu gelecek yolcularından mıydı? Pek çeşitli bilimsel alanla da, sadece zamanından daha ileri değil, bizden de f'eri olduğunu kanıtladı. «Teoria Philosophia Naturalis» isimli başeserini incelerken, bazı tezlerinin 23. yy. ait o'duğu görülmüştür. 1758'de, Einstein'ın 1905'de bulduğu dar-izafiyeti bildiriyor. Paralel evrenleri hatırlatıyordu... Mikrop patalojisi hakkında hiçbir yerde yayınlanmamış tez'er öneriyor. 19. y. yılda Gibbs'in, 20. y. yılda Bo-rel'in çalışmalarını bekleyerek öğrenebildi. «İhtimaliyet kanunları'nın» hemen hepsinden söz ediyor. Üstelik, doğumu hakkında hiç bir iz de yok. Bu saray sahibinin cenaze törenine kimse katılmamıştı

ve mezarı da, garip bir şekilde kaybolmuştu...

Ölümünden sonra ifade edilen övgülerde, herkes, çabucak öfkelenmesinden, baştan aşağı aptal olarak kabul ettiği bir dünyada yaşamaktan çok tiksinti içinde olduğundan söz edildi. Kuşkusuz Dünya onun dünyası değildi.

Oliver Heaviside 1850-1925 arası yaşadı. Çağımızın en ünlü zaman kazazedesiydi ve kendi evrenine hiç dönemeyecek olan bir sürgündü. Kesinlikle deli değildi ve devamlı olarak : «Ben buradan değilim... Gelecekte geldim», diyordu. Bizlerle konuşmakta her zaman aşırı bir güçlük çeniyordu. Ayrıca, harikulâde ipotезleri hiç kabul görmedi. Devonshire'in perişan bir çiftliğinde hemen hemen bir yabancı gibi yaşayan bu adama nasıl inanılırdı? Ne laboratuvarı, ne bilimsel bilgisi, vardı! Bilim akademilerine yazılar da yazmamıştı!

Ama buna rağmen, Hertz dalgalarını yansıtan ama ışık ışınlarını geçirten ionosferden ilk güphelenen insan o oldu. Bizzat Einstein'ın hiç bir zaman tamamen anlamadığı semboik hesab'ı icadetti. Şu ya da bu tarzda geleceğin matematik ve fiziğine girdi, inkâr edilemez. Olayların ifadesini, açıklamada bulunmadan, kabul ediyordu. Önerdiği matematik teoremleri isbatlamayı bilmiyor, nasıl olursa olsun kanıtlamıyordu. Olayı açıklamak için O'nun 3.000 yılının orta seviyeli bir Dünya'lısı olduğunu, bir işlem hatasının, onu dönüştürmeyen geçmiş içine fırlattığını farzetmek gerek'idir. 23. ya da 25. yy. doğumlu Heaviside, çağımızdaki lise olgunluk sınavı vermiş bir kimseye denk kültürlüydü. Kendi zamanının bilimine ait herkesin bildiği şeylerin büyük bir kısmını biliyordu. Uygulanmalarını da biliyordu. Fakat bir olayın meydana gelişinin genel kanunlarını izleyen tüm akılsal yolları adım adım inşa edemiyordu.

ZAMANIN (SÜRENİN) KULLANILIŞI

Leonardo cesametinde hayret verici ve Heaviside gibi dramatik gariplikteki bu varlıklardan, geçmişimizde yaşayan zaman

ZAMAN PARADOKSU

Kurgu-bilim yazarları, muhtemel bir Zaman yolcusunu içine soktukları bu çelişkili durumundan pek haz duyarlar. Zaman yolcusu geçmişe gider ve atalarından birine rastlar, dedesinin evlâtları olmadan önce onu öldürür ve böylece gerçekten kendini yok eder.

Costa de Beauregard gibi fizikçiler, matematiksel olarak, bu çelişkinin mümkün olmadığını gösterdiler.

Hakikatte muhtemel zaman yolcusu, teorik olarak, olayların nedensel gelişmesine etkide bulunamaz. Yolcu, dikey olarak, zaman akışı içine, vaktiyle Roger Boskoviç'in sözünü ettiği bir buut içine girmiştir; Ne geçmiş ve geleceğe, ne de şimdi'ye aittir, başka birşeye aittir!

Buna karşın, meselâ, aniden geçmişe girişi, Beauregard'ın deyiimiyle «hemzaman etkisi'ni», tahrik eder. Hemzaman (Synchrone) etkisi, kendi zamaniyla alâkalı hafif bir kayma sonucu meydana gelen başka bir zaman küresindeki benzer olaylar demektir. Jacques Bergier, böylece, bunca arkeoloğu ilgilendiren aynı cinsten olayların çok eski ve birbirleriyle ilişkisi olmayan hemen hemen kendiliğinden meydana gelebildiğini izah ediyordu.

ZAMAN VE PSİ YETENEĞİ

«Zaman Biliminin İkinci İlkesi» isimli karmaşık incelemesinde fizikçi C. de Beauregard şöyle yazıyor:

«Fiziğin incelediği maddesel Evren, evrenin tümü değildir, çok daha öncül, psişik tabiatta başka, bir evrenin mevcudiyetini maskeleyip bazan açıkça gösteriyor, bazan hissettiriyor...» Matematiksel olarak kurulan teorisi zamanı, belli bir ölçüde, durugörü ve telepati gibi parapsikolojik olayları açıklayabilen evrenimizin özel bir N'inci buutuna bağlamaktadır.

Rhine, Warcollier ve Osis gibi araştırmacılar bir PSİ etkisinin, bu etki yayınlanmadan önce meydana gelebildiğini saptamışlardır. Henri Marcotte «Télésthésie» isimli yapıtında, zaman akışının tekyönlü gidimine aldırılmaz gözükten parapsişik olgulardan ayrıntılı olarak söz etmektedir.

Bu araştırmacılara göre, DDİ etkisi zaman ismini verdiğimiz bu «sayı üstü» buutun akla yakın bir anahtarını vermektedir.

Osis gibi bazı araştırmacılar, daha da ileri giderek, insanda özel bir gizli paranormal yeteneğin bulunduğunu ve bununla, insanın birgün geçmiş ve geleceğe serbestçe yolculuk yapabileceğini ve oralarda etkili olabileceğini iddia etmektedirler.

yolcularının, yarı belirli izlerini iyice incelemek için daha bir haylisi gereklidir. Bugünkü gizemli o'ay ve insanları ve gezegenimizin her yanında hergün meydana gelen garip hadiseleri de anmak gerekir. Bütün bu olayları bu yazı serisinde ortaya sermek o'anasızdır. Bu olaylarda zaman, kullanılan geleceğin insanının müdahalesini görmek mümkündür. Eğer bu zaman yolcuları aramızda iseler, ki büyük bir olasılığı var, on'ar etkenliklerini sürdürmektedir'er. Zaman akımını bozmamak için azami tedbir göstererek, bazı uzmanlara göre ünlü hem-zamanlık (synchronicité)

kanunu çelişkileri elemeye izin verecektir.

Fakat acaba sadece geçmiş ya da gelecek içinde beden'e mi yolcu'uk yapılır? Parapsişik bilimlerin gelişimi, ruhsal güçlerin zamana hakim olabileceğini düşündürmektedir. Durugörü, astral seyahat, geçmiş hayatlara gitmek, uyartılmış bazı rüyalar da, zamanı kullanmaya izin verirler. Zaman akışında yer değiştiren yalnızca bedenimiz değil ama başka bir çağın başka bir bedenine enkarne olan ruhumuzdur. Fakat bu olgu ayrı bir yazı konusudur. Hem karmaşık, hem ilginç, hem de bütünleyici. (Nostra : 359)

Carl Gustav JUNG'a Göre Eşzamanlık İlkesi

Kelimeyi icad eden ünlü psikolog C. G. Jung'a göre; «Sebebe dayalı olmayan —sebebsiz— alâka prensibi» dir. Yani aralarında bağlantı varmış gibi olan, ama sebep-sonuç bağlantısını kurmak için yeterli yanıtlar bulunamayan bir dizi olayı bir araya getirmek için kullanılmıştır.

İki kişi, ayrı ayrı zamanlarda, ayrı ayrı sokaklarda, tesadüfen, daima yeşil boyalı bir kapı önünde karşılaşır, diyelim. Burada kapı rengiyle, karşılaşmanın tabiatını (mahiyetini) kesinlikle birbirine bağlayacak kanıt bulma olanağı yoktur. Kapıların yeşil renkte oluşunun bu iki kişinin karşılaşmalarına sebep olması ihtimal dışı değildir. Ve burada sanki açıklanamayan bir alaka mevcuttur O halde burada bir eşzamanlık (Synchronicité) vardır. Kelime «aynı zamanda meydana gelme» —hasıl olma— demektir.

Tesadüfen karşılaşmalar ve yeşil kapıların mevcudiyeti, anlaşılması olanaksız —kozmetik ölçüde— pek çok geniş bir sürecin sonuçlarıdır. Böyle düşünmek, böyle tasavvur etmek meseleyi anlamının yollarından biridir.

Senbolik olarak düşünürsek, sanki koskoca evrensel bir el, maddesel dünya unsurlarından yapılmış bir eldiven giymiş ve parmaklarını oynatmaktadır. Baş parmağın oynaması o iki insanın yoldaki karşılaşmalarını

harekete geçirirken, küçük parmak kendi faaliyetinin ikinci derecedeki ürünlerini bir araya getirir. Yeşil kapıların etkisi (yansımaları)

Jung, 1952'de, kendine has eşzamanlık yorumlarını, astrolojiden aldığı herhangi bir senede birbiriyle rastlaşan evli çiftlere ait 180 horoskoptan (zayıfeden) yararlandı. Jung, astrologların, teşebbüslerinde, metodlarına istatistiksel bir kanıt sağlamakta başarılı olmadıklarını biliyordu, ama Jung «basitçe kavranılabilir» olduğunu kabul ediyordu, ki astroloji nedensel bir esasa dayanıyordu...

Horoskop üzerinde yaptığı incelemelerde geleneksel astrolojik korelasyonlar (bağlantılar) ile süjelerin var oluşları arasında her seferinde, «fiili bir alâka» mevcut olduğuna kanaat getirdi. Onların, böylece, şansları çok oluyordu. Jung şunları yazıyor :

«Boş kutulardan alın ve birinci kutuya 1000 siyah karmıca, ikinci kutuya 10000 ve üçüncüye 50 siyah karmıca koyun. Sonra da her kutuya bir tek beyaz karmıca koyunuz. Kutuları kapatın ve her birine birer delik açın. Delikler ancak bir tek karmıcanın çıkabileceği kadar bir genişlikte olsun. Kutulardan ilk çıkacak karmıca daima beyazdır.

Bu dikkate değer sonucu açıklamak için Jung eşzamanlık kavra-

mını kullandı, bu eşzamanlığın izlerini majik ve ezoterik yazarlarda da buldu.

Alâka ilkesi «Paralel olayların eşit önemi» içinde bulunmak zorundadır. Eşzamanlık insanın iç dünyasına da uygulanabilir. Bir tek ve aynı zamanda anlamlı (müteal) olan, insan psisesinde, dışsal ve bağımsız bir olay biçiminde kendiliğinden tezahür edebiliyordu.

✱

Richard Wilhelm'in çevirdiği YI-KING'in giriş kısmında Jung'un ifadeleri de şöyledir :

«YI-KING'i icad eden kimse şu nu arzu ediyordu: belli bir anda kurulan altıgen, kendisiyle kronolojik olarak değil, nitelik bakımından rastlaşıyordu. Ona göre altıgen saatlerin ibrelerinden, takvimin günlerinden daha fazla olarak ifade edildiği, anın yorumu idi; öyleki altıgen çıkışı anında, önceden kıymet kazanan

temel yapının müşiri gibi kabul edilmişti.

Bu hipotez sebeplilik ilkesine taban tabana zıt bir görüş noktasından formüle edilen «eşzamanlık» ilkesini meydana getirdi. Sebeplilik ilkesi sadece istatistiksel bir hakikattir, mutlak değildir, olayların bir-iri ardından geliş tarzı hakkında bir çeşit iş hipotezdir. Halbuki, eşzamanlık, olayların zaman ve mekân içinde, basit tesadüfün ötesine taşan bir şeyin var olduğunu işaret edercesine rastlaştıklarını (çakıştıklarını) kabul eder, şöyleki objektif vak'alar kendi aralarında özel bir karşılıklı bağımsızlığa sahiptirler, aynı şekilde gözlemci ya da gözlemcilerin sübjektif (psişik) halleriyle de bağlantıları vardı.

Kaynaklar : C. G. Jung

1 — L'homme ladécouverte de son âme

2 — Synchronicité

3 — Ma vie

4 — Souvenirs, Reves, Réflexions

ÇIKTI RADYESTEZİ

KURAMI ve UYGULAMASI

Açık ve seçik bir dil ve üslup. Tam uygulama, Açıklayıcı şekiller ve hayatın her bölümünde yararlanma olanakları.

Ülkemizde bu tür eserin ilki.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ, Fiyatı : TL. 50